

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare och till lagar om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd och av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare. I den föreslagna lagen finns bestämmelser om verkställigheten av vissa ersättningar som ingår i programmet för utvecklingen av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020. Dessa är miljöersättning, kompensationsersättning, ersättning för ekologisk produktion, ersättning för djurens välbefinnande, ersättning för icke-produktiva investeringar och ersättning för jordbruksrådgivning. Bestämmelser om dessa ersättningar finns i den förordning av Europaparlamentet och rådet som gäller stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

I propositionen föreslås det att lagen om kompensationsersättning, miljöstöd för jord-

bruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd där det föreskrivs om verkställigheten av vissa stöd som ingick i det landsbygdsutvecklingsprogram som gällde under perioden 2007—2013, upphävs. Det föreslås att det i lagen om verkställighet av jordbruksstöd görs de ändringar som behövs och som gäller myndigheternas befogenheter i fråga om ovannämnda ersättningar. Dessutom föreslås det att det görs behövliga ändringar i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
1.1 Allmänt.....	3
1.2 Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik och reformen av den 2014—2020.....	3
2 NULÅGE	4
2.1 Nationell lagstiftning.....	4
Lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd	4
Lagen om verkställighet av jordbruksstöd	5
2.2 Lagstiftningen i Europeiska unionen	5
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	6
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
4.1 Ekonomiska konsekvenser	7
4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	8
4.3 Konsekvenser för stödmottagarnas ställning.....	9
4.4 Konsekvenser för miljön	9
4.5 Samhälleliga konsekvenser	11
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	11
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	11
DETALJMOTIVERING	12
1 LAGFÖRSLAG	12
1.1 Lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare	12
1.2 Lagen om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd.....	20
1.3 Lagen om ändring av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen.....	21
2 IKRAFTTRÄDANDE	21
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	21
LAGFÖRSLAG	23
1. Lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare	23
2. Lag om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd.....	31
3. Lag om ändring av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen	32
BILAGA	33
PARALLELLEXT	33
2. Lag om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd.....	33
3. Lag om ändring av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen	36

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

1.1 Allmänt

För att garantera jordbrukets verksamhetsbetingelser och en lönsam produktion och säkerställa en skälig inkomstnivå för jordbrukarbefolkningen stöds jordbruket med medel från Europeiska unionen och nationella medel. De olika stödformerna har en central betydelse när det gäller att garantera verksamhetsbetingelserna för jordbruket. Enligt en prognos från MTT taloustutkimus (Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi) angående jordbruk och trädgårdsodling beräknas stödets andel av jordbrukets och trädgårdsodlingens totalproduktion vara ca 35 procent 2013.

Stödpolitiken för jordbruket i Europeiska unionen hör till Europeiska unionens exklusiva behörighet. I praktiken innebär detta att unionens lagstiftning går först och att den nationella jordbrukspolitikerna kan bedrivas endast på ett sådant sätt som Europeiska unionens lagstiftning och kommissionens beslut möjliggör. Grunden för systemet med stöd till jordbrukare utgörs i Finland av stödformerna inom Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik, som är de direktstöd som finansieras helt av Europeiska unionen och de stöd som ingår i programmet för utveckling av landsbygden och som finansieras delvis av Europeiska unionen, såsom kompensationsersättning och miljöstödet för jordbruket (nedan *miljöersättning*). Dessa stödformer kompletteras med nationella stöd (statliga stöd).

1.2 Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik och reformen av den 2014—2020

Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik byggdes upp under tiden efter andra världskriget. Det är alltså fråga om ett system som redan är över 50 år gammalt som reformeras med vissa mellanrum. De ursprungliga målen för den gemensamma jordbrukspolitikerna var att förbättra jordbrukets

produktivitet, säkerställa en skälig levnadsstandard för jordbruksföretagarna, få till stånd en balanserad livsmedelsmarknad, trygga tillgången till mat och säkerställa skäliga konsumentpriser. Dessa mål har senare kompletterats med nya mål som i synnerhet gäller miljön.

Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik har under den tid som den har existerat regelbundet reformerats inför varje finansieringsperiod. Den senaste reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna slutfördes 2013, men arbetet med vissa detaljer fortsätter ännu under 2014. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna grundar sig för det första på det meddelande (KOM(2010) 627 slutlig) om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitikerna som kommissionen utfärdade den 18 november 2010. I meddelandet anges hållbar livsmedelsproduktion, hållbar förvaltning av naturresurser och balanserad territoriell utveckling som mål för den gemensamma jordbrukspolitikerna. Dessutom utfärdade kommissionen den 29 juni 2011 ett meddelande (KOM(2011) 500 slutlig) som grundade sig på den offentliga diskussion om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitikerna som kommissionen inledde i april 2010. Med meddelandena som grund lämnade kommissionen den 12 oktober 2011 sina förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar för reform av den gemensamma jordbrukspolitikerna. Till den lagstiftningshelhet som gäller reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik hör sammanlagt sju av Europaparlamentets och rådets förordningar om olika delområden inom den gemensamma jordbrukspolitikerna, dvs. direktstöd, den samlade marknadsordningen, utveckling av landsbygden, horisontella ärenden, fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter, övergångsåtgärder för direkta stöd 2014 samt ändring av förordningen om den gemensamma marknadsordningen i fråga om de delar som gäller systemet för gårdsstöd och stöd till vinodlare. Förordningarna trädde i kraft den 20 december 2013, men en del av

dem eller en del av artiklarna tillämpas först från ingången av 2015. Eftersom reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik fördröjts i förhållande till den ursprungliga tidtabellen, dvs. verkställighet fr.o.m. 2014, har det också antagits en förordning om övergångsarrangemang under 2014, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014.

Politiken för utveckling av landsbygden är en del av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik. Under programperioden 2014—2020 har den en viktig roll i förverkligandet av Europeiska unionens viktigaste mål. En utmaning för politiken för utveckling av landsbygden är att svara på de mål för stödjande av tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling i gemenskapens jordbruksområden som sattes upp av Europeiska unionen i Lissabon och Göteborg och som senare har preciserats.

Som utveckling av landsbygden betraktas i synnerhet verksamhet vars mål är att utveckla näringsverksamheten på landsbygden, förbättra lantbrukets konkurrenskraft, främja användningen av förnybara naturresurser och förbättra boendemiljön på landsbygden. Under Finlands medlemskap i Europeiska unionen har utvecklingen av landsbygden stötts mångsidigt med medel från Europeiska unionens strukturfonder och de finansieringsinstrument som ingår i Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik samt med helt och hållet nationella medel.

Under programperioden 2014—2020 grundar sig Europeiska unionens landsbygdsutvecklingsåtgärder på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förord-

ning (EG) nr 1698/2005, nedan *landsbygdsförordningen*.

Under programperioden 2014—2020 ska varje medlemsstat i Europeiska unionen utarbeta en partnerskapsöverenskommelse som det föreskrivs om i avdelning II kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1083/2006.

Statsrådet godkände den 24 april 2014 Finlands förslag till program för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020, och programmet har sänts till Europeiska kommissionen för godkännande. Landskapet Åland bereder sitt eget landsbygdsutvecklingsprogram. I landsbygdsutvecklingsprogrammet beskrivs bl.a. de åtgärder och stödssystem som landsbygdsförordningen möjliggör och som ska tas i bruk i Fastlandsfinland samt målen med och konsekvenserna av dem liksom även typ av stöd, stödberättigande kostnader och stödmottagare. Införandet av de stödssystem som ingår i landsbygdsutvecklingsprogrammet kräver kommissionens godkännande. Odlarstöd i enlighet med programmet beviljas från och med stödåret 2015.

2 Nuläge

2.1 Nationell lagstiftning

Lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd

Bestämmelser om kompensationsbidrag, miljöstöd, stöd för djurens välbefinnande och stöd för icke-produktiva investeringar finns för närvarande i lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa

andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006), nedan *axel 2-lagen*. I lagen föreskrivs om de allmänna förutsättningarna för beviljande och utbetalning av stöd och bl.a. om sänkning av stöd i vissa situationer. I lagen ingår ganska omfattande bemyndiganden att utfärda förordning. Med stöd av dem får närmare bestämmelser utfärdas om bl.a. de detaljerade villkoren och stödbeloppen för olika stöd. Bestämmelser på statsrådsförordningsnivå har ansetts vara nödvändiga med tanke på flexibiliteten i lagstiftningen och de detaljerade stödvillkoren.

Axel 2-lagen ändrades i samband med stiftandet av lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), nedan *verkställighetslagen*, på så sätt att bestämmelserna om förfarandet för beviljande av stöd samt om utbetalning och återkrav av stöd numera finns i verkställighetslagen, och endast de bestämmelser i axel 2-lagen som till dessa delar var nödvändiga blev kvar i den lagen.

Lagen om verkställighet av jordbruksstöd

Verkställighetslagen trädde i kraft den 19 mars 2013. Verkställighetslagen tillämpas på verkställigheten av de stöd som beviljas i enlighet med lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), nedan *lagen om direktstöd*, lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), nedan *lagen om nationella stöd*, och axel 2-lagen. I verkställighetslagen har man samlat bestämmelser om olika myndigheters uppgifter och behörighet, förfarandet vid ansökan om stöd, behandling av stödansökan hos myndigheten, beslutsfattande, tillsyn samt återbetalning och återkrav av stöd. Verkställighetslagen innehåller också bestämmelser om stödrättighetsregistret för systemet med samlat gårdsstöd och verkställigheten av systemet för jordbruksrådgivning. I verkställighetslagen finns dessutom bestämmelser om beslutsavgift, myndighetens rätt att få uppgifter och ändringssökande. I samband med att verkställighetslagen stiftades upphävdes lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992) och lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemen-

samma jordbrukspolitik (1100/1994). De förordningar som utfärdats med stöd av de upphävda lagarna fortsatte dock att gälla genom övergångsbestämmelser.

Verkställighetslagen har ändrats genom lag 501/2014 som trädde i kraft den 1 juli 2014. I den lagen ingår några bestämmelser, främst innehållande hänvisningar, som beror på ändringar i Europeiska unionens lagstiftning och en bestämmelse om att ett beslut som fattats av en kommun kan delges genom vanlig delgivning. I lagen ingår också ändringar av bestämmelserna i lagens kapitel om systemet för jordbruksrådgivning. Dessa träder i kraft den 1 januari 2015. Dessa ändringar beror på att ersättning för jordbruksrådgivning från och med 2015 beviljas och betalas ut i form av ett stöd som delfinansieras av Europeiska unionen, och ersättningen i fråga ingår i Programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020. För att det nya systemet för jordbruksrådgivning och ersättningen för jordbruksrådgivning ska kunna tas i bruk redan från ingången av 2015 ville man att bestämmelserna om systemet för jordbruksrådgivning skulle antas och stadfästas i god tid under 2014 så att Landsbygdsverket kan vidta åtgärder för val av rådgivare redan under 2014.

2.2 Lagstiftningen i Europeiska unionen

De av Europeiska unionens förordningar som gäller programperioden 2014—2020 och som är centrala för denna proposition är landsbygdsförordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 458/2008, nedan *den horisontella förordningen*.

I Landsbygdsförordningen ingår bestämmelser om de allmänna bestämmelserna om stöd från Ejflu, strategin och innehållet i landsbygdens utvecklingspolitik samt om de uppgifter som bygger på arbetsfördelningen mellan kommissionen och medlemsstaterna och som gäller programarbete, nätverksbildning, förvaltning, uppföljning och utvärde-

ring, likaså Ejflu:s koordination med Europeiska unionens andra finansieringsinstrument.

Landsbygdsförordningen innehåller i fråga om stöden till jordbrukare bestämmelser om bl.a. kompensationsersättning, miljöersättning, ersättning för djurens välbefinnande, ersättning för ekologisk produktion, ersättning för icke-produktiva investeringar och ersättning för jordbruksrådgivning.

Den horisontella förordningen innehåller för det första allmänna bestämmelser om landsbygdsfonderna, Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu). Dessa bestämmelser gäller bl.a. fondernas utgifter, utbetalande organ och attesterande organ. I den horisontella förordningen ingår dessutom bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen av fonderna, vilka gäller bl.a. finansieringen av fondernas utgifter, budgetdisciplin, avgifter som ska betalas, avslutande av räkenskaperna och verksamhet som strider mot bestämmelserna. I den horisontella förordningen ingår också bestämmelser om kontrollsystem och påföljder som gäller bl.a. de allmänna principerna för kontroller, administrativa påföljder, det integrerade administrations- och kontrollsystemet, inspektioner som utförs av medlemsstaterna samt kommissionens rätt att få uppgifter och inspektioner som utförs av kommissionen. I den horisontella förordningen ingår också bestämmelser om systemet för jordbruksrådgivning och tvärvillkor.

Den horisontella förordningen trädde i kraft den 20 december 2013, men bestämmelserna i den tillämpas med stöd av artikel 121.1 till största delen från och med den 1 januari 2014. Enligt artikel 121.2 a och 121.3 a tillämpas dock en del av förordningens bestämmelser från och med den 16 oktober 2013. Till dessa bestämmelser hör bestämmelserna om utbetalande organ, attesterande organ, budgetdisciplin, avsättning av inkomster för särskilda ändamål och avslutande av räkenskaper. Med stöd av artikel 121.2 b tillämpas bestämmelserna om systemet för jordbruksrådgivning, det integrerade administrations- och kontrollsystemet och tvärvillkoren från och med den 1 januari 2015. De gällande bestämmelserna i artikel 121.2 och 121.3 ingår i en ändring av den horison-

tella förordningen som trädde i kraft den 20 december 2013 och som det föreskrivs om i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014.

I den horisontella förordningen innehåller ett stort antal bemyndiganden om kommissionens rätt att genom delegerade förordningar eller genomförandeförordning utfärda närmare bestämmelser än i den horisontella förordningen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att det stiftas en ny lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare och att axel 2-lagen upphävs. I samband med att lagen om verkställighet av jordbruksstöd stiftades 2013 ändrades axel 2-lagen i betydande omfattning, så att nio paragraf som gällde myndigheternas befogenheter och förfarandet vid beslutsfattande upphävdes. De ersättningssystem inom landsbygdsprogrammet som har planerats för programperioden 2014—2020 skulle dessutom ha krävt att bestämmelserna i den gällande axel 2-lagen ändras helt och hållet, så därför ansågs det mer ändamålsenligt att stifta en ny lag.

Syftet med den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare är att utfärda bestämmelser om de ersättningar till jordbrukare, den ersättning för icke-produktiva investeringar och den ersättning för jordbruksrådgivning som det föreskrivs om i Europeiska unionens landsbygdsförordning och som ingår i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020. I den föreslagna lagen föreskrivs det om kompensationsersättning, miljöersättning, ersättning för ekologisk produk-

tion, ersättning för djurens välbefinnande, ersättning för icke-produktiva investeringar och ersättning för jordbruksrådgivning samt de centrala villkoren för dessa ersättningar. Detaljerade bestämmelser om ersättningarna, såsom innehållet i de åtgärder som berättigar till ersättning och andra närmare villkor för ersättningarna samt ersättningsbeloppen, ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Förslaget motsvarar bestämmelserna i den gällande axel 2-lagen, där det på motsvarande sätt ingår relativt omfattande bemyndiganden att utfärda förordning om detaljerna för de stöd som omfattas av lagen. Ersättningarna och villkoren för dem föreskrivs det om i rätt stor utsträckning i Europeiska unionens lagstiftning, i synnerhet i landsbygdsförordningen. Den lagstiftningen kompletteras med nationell lagstiftning. På nationell nivå bestäms villkoren för ersättningarna närmare i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland, som har sänts till Europeiska kommissionen för godkännande. De ersättningar som ingår i programmet ska verkställas med stöd av den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare och genom förordningar av statsrådet som utfärdas med stöd av den lagen.

Det föreslås att det i verkställighetslagen görs behövliga ändringar som gäller myndigheternas behörighet. Dessutom föreslås det en ändring av en författningshänvisning i bestämmelsen om tillämpningsområde i lagen om nationella stöd.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionens ekonomiska konsekvenser orsakas av verkställigheten av de ersättningar som ingår i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland, dvs. kompensationsersättningen, miljöersättningen, ersättningen för ekologisk produktion, ersättningen för djurens välbefinnande, ersättningen för icke-produktiva investeringar och ersättningen för jordbruksrådgivning. Den totala finansieringen av ersättningarna består av medfinansiering från Ejflu, nationell medfinansiering och helt nationell ytterligare finansiering. Finansieringen av landsbygdsut-

vecklingsprogrammet fastställs som en del av godkännandet av programmet. Medlen budgeteras i de årliga statsbudgetarna i enlighet med programmets finansiering.

Den totala finansieringen för programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 uppgår till 8 265 miljoner euro. Av denna summa utgör medfinansieringen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) 2 360 miljoner euro. Finland får sammanlagt 2 380 miljoner euro medfinansiering från Ejflu, varav Ålands andel är högst 0,87 procent. Beloppet av den helt nationella ytterligare finansieringen är 2 647 miljoner euro. Dessutom innehåller programmet privat finansiering till ett belopp av 2 015 miljoner euro.

För miljöersättningen, ersättningen för ekologisk produktion, ersättningen för jordbruksrådgivning och ersättningen för icke-produktiva investeringar ska enligt förslaget finnas tillgängligt sammanlagt 1 952 miljoner euro, varav statens andel föreslås vara 1 132 miljoner euro. Medlen budgeteras under moment 30.20.43 i budgeten. Det beräknas att ett anslag på sammanlagt 338 miljoner euro behövs för utbetalningen av de ovan nämnda ersättningarna 2015. Under åren 2016—2020 kommer behovet av anslag att uppgå till i medeltal 271 miljoner euro per år.

För ersättningen för djurens välbefinnande ska enligt förslaget finnas tillgängligt sammanlagt 458 miljoner euro, varav statens andel föreslås vara 266 miljoner euro. Medlen har för 2014 budgeterats under moment 30.20.43 i statsbudgeten. Från och med 2015 budgeteras medlen under ett eget moment 30.10.43. Under åren 2015—2020 kommer behovet av anslag att uppgå till i medeltal 65 miljoner euro per år.

För kompensationsersättningen ska enligt förslaget finnas tillgängligt sammanlagt 3 734 miljoner euro, varav den medfinansierade andelen ska vara 1 810 miljoner euro och national andel 1 050 miljoner euro. Dessutom ska det enligt förslaget finnas helt nationell ytterligare finansiering till ett belopp av 1 924 miljoner euro. Medlen budgeteras under moment 30.20.44 i statsbudgeten. Under åren 2015—2020 kommer behovet av anslag att uppgå till i medeltal 552 miljoner euro per år.

Kostnaderna täcks inom ramarna för statsfinanserna, enligt anslagen i statsbudgeter och inom ramarna för personalresurserna per arbetsår.

4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

I propositionen föreslås att det görs sådana ändringar i stödsystemen som inverkar på verkställigheten av systemen. Dessutom föreslås vissa ändringar i verkställighetslagens bestämmelser om behöriga myndigheter.

Beredningen av reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik har under de olika arbetsfaserna krävt en mångårig betydande arbetsinsats i synnerhet av jord- och skogsbruksministeriet, men också av Landsbygdsverket. Det uppstår naturligtvis kostnader av att planera och införa stödsystemet, men förvaltningskostnaderna är en av de faktorer som man beaktat i samband med beredningen av reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik. De nationella lösningarna har siktat till ett så enkelt stödsystem som det inom ramen för Europeiska unionens lagstiftning är möjligt.

Behovet av extra resurser till följd av Europeiska unionens bestämmelser som är direkt tillämpliga har tidigare beskrivits till exempel i statsrådets skrivelse till riksdagen E41/2014 rd (Statsrådets utredning med anledning av reformen av den gemensamma jordbrukspolitik; kommissionens genomförandeförordningar som kompletterar grundförordningar).

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska enligt förslaget handlägga betalningsansökningarna för ersättningen för jordbruksrådgivning och fatta beslut om utbetalning av ersättningen. Uppgiften är ny för närings-, trafik- och miljöcentralerna. Det är svårt att uppskatta hur stort personalbehov den nya uppgiften medför, eftersom man just nu inte vet hur mycket ersättning för jordbruksrådgivning enligt det nya systemet det årligen kommer att ansökas om och hur många rådgivningstillfällen det blir per år. Dessutom fördelar sig uppgifterna på 15 närings-, trafik- och miljöcentraler. Uppgiften beräknas dock inte öka behovet av personalresurser,

utan den kan skötas med nuvarande personalresurser. För fattandet av beslut om utbetalning har det också utvecklats elektroniska ärendehanteringssystem som påskyndar och underlättar handläggningen av ärenden. I nuläget är det kommunen som fattar beslut om beviljande av stöd för jordbruksrådgivning så till denna del minskar alltså kommunernas uppgifter när ändringen träder i kraft. Bestämmelser om förfarandet för val av rådgivare finns i verkställighetslagen, i vilken det har gjorts ändringar i fråga om förfarandet för val av rådgivare genom lag 501/2014.

I propositionen förelås inte några större nya uppgifter för Landsbygdsverket eller Livsmedelssäkerhetsverket. Landsbygdsverket orsakas dock avsevärt mer extra arbete på grund av de nya stödsystemen, i synnerhet när arbetet med att införa reformen av den gemensamma jordbrukspolitik inleds. Det beräknas att beredningen och verkställigheten av reformen av hela den gemensamma jordbrukspolitikerna samt den nya programperioden, vilket också innehåller flera andra stöd- och ersättningshelheter än de ersättningar som denna proposition omfattar, innebär ett behov av extra resurser på något över tio årsverken vid Landsbygdsverket år 2014 och 2015. Enligt en uppskattning behövs sammanlagt ca 3,6 miljoner euro åren 2014 och 2015 för sådana omarbetningar av Landsbygdsverkets datasystem som upphandlas hos externa tjänsteleverantörer. Dessa kostnader ska täckas inom ramarna för statsfinanserna samt enligt anslaget i statsbudgeten.

Miljöersättningssystemets uppbyggnad för- enklas. Detta minskar i någon mån den arbetsmängd som verkställigheten av systemet kräver, i synnerhet vid närings-, trafik- och miljöcentralerna. Att låta de åtgärder som enligt den gällande lagen ingår i avtalen om miljöspecialstöd ingå i den föreslagna miljöförbindelsen i stället minskar den administrativa börda som avtalen för närvarande medför. Administrationen i anknytning till de avtal som blir kvar för närings-, trafik- och miljöcentralerna att behandla underlättas också i och med en övergång till fasta ersättningsnivåer och ett minskat antal olika avtalstyper. I fråga om ersättningar som grundar sig på en förbindelse behövs t.ex. inte några årliga

ändringsbeslut om arealen. Villkoren för de skiftesvisa åtgärder som ingår i en förbindelse är formbundna, vilket gör att den administrativa processen för godkännande av en plan som ersättningstagaren har gjort faller bort.

En ändring av kompensationsersättningen från att ha varit en mångårig förbindelse till att bli en ettårig minskar det arbete som förvaltningen av ersättningen medför för kommunerna. Att åldersgränsen stryks från ersättningsvillkoren minskar också behovet av administrativa kontroller.

De skiftesspecifika åtgärder som ingår i en miljöförbindelse kommer att vara en del av den miljöförbindelse som kommunen sköter förvaltningen av. Även om en del av de avtal som närings-, trafik- och miljöcentralerna tidigare har förvaltat överförs som skiftesspecifika åtgärder till kommunerna, ökar förslaget som helhet inte kommunernas arbetsmängd, eftersom det föreslås att miljöstödet tilläggsåtgärder, som tidigare förvaltades av kommunerna, helt och hållet slopas och att de åtgärder som varit beroende av prövning och tidigare omfattats av avtal får formbundna villkor och administreras genom blanketter för samlad ansökan i nära samband med förbindelsen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska enligt förslaget handlägga ansökningarna om ersättningen för icke-produktiva investeringar och ansökningarna om utbetalning av ersättningen samt fatta beslut om utbetalning av ersättningen. Uppgifterna fördelar sig på 15 närings-, trafik- och miljöcentraler. Uppgiften beräknas dock inte öka behovet av personalresurser, utan den kan skötas med nuvarande personalresurser.

Kommunernas administrativa börda minskar på grund av att kompensationsersättningen och ersättningen för djurens välbefinnande ändras från femåriga förbindelser till ettåriga. De beslut som hör samman med den årliga uppföljningen av förbindelsen och behövliga ändringar faller därmed bort. Ytterligare minskas kommunernas administrativa arbete av att de beslut som gäller jordbruksrådgivning överförs till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Den administrativa bördan försöker man minska också genom att öka användningen

av elektronisk stödansökan. Genom att skapa korrigeringar för den elektroniska ansökan kan man minska antalet oavsiktliga fel från sökandens sida och det administrativa arbete som de medför.

4.3 Konsekvenser för stödmottagarnas ställning

De ersättningar som ingår i förslaget är mycket viktiga för jordbrukarnas inkomstbildning. Kompensationsersättningen har stor betydelse för det finländska jordbruket, eftersom syftet med det är att minska den skada som naturförhållandena orsakar jordbruksproduktionen och dess konkurrenskraft. Finlands korta växtperiod och lägre värmesumma innebär mindre skördar av odlingsväxter och merkostnader för husdjursproduktionen. Under åren 2007—2011 utgjorde kompensationsbidraget i genomsnitt 62 procent av jordbruksinkomsten. Det är alltså fråga om en ersättning som är mycket viktig för det finländska jordbrukets framtid. I Fastlandsfinland möjliggörs odlingsbetingelserna med hjälp av kompensationsersättningen, och därmed säkerställs att jordbrukslandskapet bibehålls också på andra områden än de allra fördelaktigaste odlingsområdena.

Att övergå från avtalen om miljöspecialstöd till en förbindelsebaserad miljöersättning och att ändra det avtalsbaserade kompensationsersättningen till ett förbindelsebaserat kompensationsersättning minskar den administrativa bördan för sökanden. Likaså kan strävan att öka andelen elektroniska ansökningar underlätta ansökningsförfarandet för den som ansöker om ersättning.

Vid beredningen av Europeiska unionens genomförandeakter har Finland försökt motsätta sig en ökning av den administrativa bördan och bördan för dem som ansöker om stöd. Efter att genomförandeakterna har trätt i kraft måste man dock följa dem, så att ersättningarna kan betalas till stödmottagarna enligt planerna på behörigt sätt och i tid.

4.4 Konsekvenser för miljön

Effekten av de ersättningar som ingår i förslaget, i synnerhet ersättningen för djurens välbefinnande, miljöersättningen, ersättning-

en för icke-produktiva investeringar och ersättningen för ekologisk produktion, har ökats genom att villkoren för åtgärderna, sätten att genomföra åtgärderna och ersättningsnivåerna har justerats i förhållande till målen med varje system.

I enlighet med regeringsprogrammet riktas de åtgärder som hör till miljöersättningen för jordbruket lokalt och på gårdsnivå till de områden och de skiften som är mest belastande. Det föreslås att villkoren för miljöersättningen ändras, så att miljöersättningen i högre grad blir beroende av att åtgärder vidtas och ännu starkare än tidigare uppmuntrar till miljöskydd och vattenvård. Miljöersättningen är en viktig ersättningsform för jordbruket, med vars hjälp man gör det möjligt att inom jordbruket fatta produktionsbeslut och välja produktionsätt som är fördelaktigare för miljön. Med hjälp av den görs det möjligt att inom jordbruket ha en högre nivå på miljöskyddet än vad den övriga lagstiftningen kräver, och ersättningen är ett centralt politiskt instrument i förverkligandet av målen med miljöskyddet och vattenvården inom jordbruket och bevarandet av biodiversiteten. För jordbrukarna medför odling i enlighet med villkoren för miljöersättningen och genomförandet av de skiftesspecifika åtgärderna antingen kostnader eller inkomstförluster, som täcks antingen helt eller delvis med miljöersättningen. Miljöersättningen och ersättningen för icke-produktiva investeringar omfattar största delen av de åtgärder inom jordbruket genom vilka de förvaltningsplaner för vattenförvaltningsområden som överensstämmer med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område verkställs under den första och andra planeringsperioden.

Som en del av beredningen av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 gjordes det en förhandsbedömning av programmet där en miljörapport om programmets miljökonsekvenser också ingick.

Enligt förslaget ska bestämmelserna om miljöersättning förenklas genom att man slopar det system i tre steg som baserar sig på basåtgärder, tilläggsåtgärder och specialåtgärder. Enligt förslaget kan ersättning med

stöd av en miljöförbindelse fås för åtgärder på gårds- och skiftesnivå som genomförs på åkerområden. För åtgärder som genomförs någon annanstans än på åkerområden krävs ett miljöavtal. Det nya systemet minskar antalet stödavtalstyper. Ett mål med ändringen av miljöersättningssystemet är att effektivisera de åtgärder som görs på gårdsnivå. På detta sätt försöker man mera direkt inverka på förbättringen av olika miljöers, t.ex. vattendragens och jordmånens, skick. Man kan vänta sig att förenklingen av systemet och ett tydligare riktande av ersättningen har positiva verkningar för jordbrukets miljöskydd.

Ersättningen för ekologisk produktion kan allmänt anses ha positiva effekter på miljön och naturens mångfald. I programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland är målet med ersättningen för ekologisk produktion att öka andelen jordbruksmark som odlas ekologiskt till 20 procent fram till 2020.

Jordbruksrådgivningen är under programperioden 2014—2020 ett viktigt instrument i att införa det nya stödsystemet. Rådgivningen kan väntas ha en central betydelse för minskningen av jordbrukets negativa effekter på miljön. Genom rådgivningen stöds jordbrukarens kunskaper och medvetenhet om bl.a. innehållet i tvärvillkor som är ett villkor för jordbruksstöd, de krav som gäller förgröningsstödet, begränsningen av klimatförändringen och anpassningen till den, naturens biologiska mångfald, vattenvård och markskydd, innovationer, miljöersättningen, bevarande av jordbruksmark, ekologisk produktion, växtskydd och integrerad bekämpning, produktionsdjurens välbefinnande och hälsa samt sådant som gäller miljöeffektivitet, t.ex. förnybar energi och effektivisering av energiförbrukningen.

Ersättning för icke-produktiva investeringar kan enligt förslaget beviljas för en våtmarksinvestering eller för inledande röjning och stängsling av vårdbiotoper och naturlig betesmark. Genom åtgärden främjas återställandet och bevarandet av landskapet, vattenvården och naturens biologiska mångfald. Med hjälp av den kan också närings- och bekämpningsmedelsbelastningen på naturen minskas.

4.5 Samhälleliga konsekvenser

De ersättningar som ingår i förslaget inverkar väsentligt på förutsättningarna för att bedriva jordbruk i Finland. Genom kompensationsersättningen strävar man efter att jämna ut den konkurrensnackdel som Fastlandsfinland har i jämförelse med de områden i Europeiska unionen som är fördelaktigare för jordbruksproduktion. Som samhälleligt styrningsinstrument för växtodlingen och husdjursproduktionen har ersättningssystemen en betydande inverkan på hur jordbrukets verksamhet styrs för att möta samhällets krav, t.ex. genom minskning av miljöolägenheter och förbättring av produktionsdjurens välbefinnande.

Ersättningarna utgör en betydande del av jordbruksföretagarnas inkomstbildning och bidrar till att landsbygden hålls bebodd. Dessutom svarar ersättningen för ekologisk produktion på konsumenternas efterfrågan på ekologisk och närproducerad mat.

5 Beredningen av propositionen

Regeringens proposition har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet i samarbete med Landsbygdsverket.

Om propositionen begärdes utlåtanden av justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Livsmedelsindustriförbundet, Jord- och skogsbruksproducenternas centralförbund MTK, Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi MTT, Finlands kommunförbund, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC, Trädgårdshandelsförbundet, Luomuliitto ry, Maaseudun Kehittäjä ry, Maidonjalostajien ja meijeritukku-kauppioiden liitto ry, Pihvikarjaliitto ry, Puutarhaliitto ry, ProAgria centralernas förbund, Finlands naturskyddsförbund, Finlands fjä-

derfärförbund, Suomen Sikayrittäjät ry, Svenska lantbrukssällskapens förbund rf, WWF Finland, Djurskyddsförbundet Anima-lia, SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten Liitto ry och Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT.

Inom tidsfristen togs emot 21 utlåtanden. En sammanfattning av utlåtandena finns att få på jord- och skogsbruksministeriets webbplats. I utlåtandena föreslogs rätt så många strukturella, innehållsmässiga och tekniska ändringar i de föreslagna bestämmelserna. Det föreslogs också kompletteringar i propositionens konsekvensbedömning. Ytterligare med tanke på grundlagen fästes det vikt vid de tämligen breda bemyndigandena i den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare att utfärda förordningar samt motiveringen till dem.

Vid den fortsatta beredningen av propositionen omarbetade man lagförslagen och motiveringarna till dem för att beakta de inlämnade utlåtandena. Målet var att förbättra lagförslagets struktur och bidra till läsbarheten. Förslag till innehållsmässiga ändringar som gällde bestämmelserna beaktades inom ramen för förslaget till program för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland som ligger till grund för propositionen och är under behandling i Europeiska kommissionen samt inom ramen för Europeiska unionens lagstiftning. Även den allmänna motiveringen som rör propositionens konsekvenser har kompletterats, i synnerhet konsekvenserna för myndigheternas verksamhet. Propositionens motivering har också kompletterats när det gäller de föreslagna bemyndigandena att utfärda förordningar.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare

1 §. Lagens tillämpningsområde. Enligt 1 § ska lagen tillämpas på åtgärder enligt artikel 15, 17.1 d, 28, 29, 31 och 33 i Europeiska unionens landsbygdsförordning och artikel 12 i den horisontella förordningen. Det är fråga om de ersättningar som ingår i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland, dvs. miljöersättningen, kompensationsersättningen, ersättningen för ekologisk produktion och ersättningen för djurens välbefinnande.

2 §. Definitioner. Paragrafen innehåller definitioner. I 1—3 punkten definieras Europeiska unionens förordning om direktstöd, administrationsförordning och genomförandeförordning.

Enligt 4 punkten avses med aktiv jordbrukare en i lagen om direktstöd avsedd jordbrukare som det ska föreskrivas om i 2 § 12 punkten i lagen om direktstöd.

Enligt 5 punkten avses med make jordbrukarens make och den som lever under äktenskapsliknande förhållanden i enlighet med 7 § 3 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992). Definitionen motsvarar den definition som anges i 3 § 3 punkten i den gällande axel 2-lagen.

Enligt 6 punkten avses med familjemedlem jordbrukarens make och en person som lever varaktigt i jordbrukarens hushåll och som är släkt med jordbrukaren eller med jordbrukarens make i rakt upp- eller nedstigande led eller som är make till en sådan person. Definitionen överensstämmer t.ex. med 2 § 16 punkten i lagen om direktstöd.

Med jordbruksmark avses enligt 7 punkten jordbruksmark som avses i artikel 2.1 f i Europeiska unionens landsbygdsförordning.

Enligt 8 punkten avses med gårdsbruksenhet en produktionsenhet som en jordbrukare leder och som används för jordbruk samt bildas av en eller flera fastigheter eller delar av fastigheter eller av en eller flera produktionsbyggnader med mark och som är funktionellt

och ekonomiskt självständig och förvaltas som en helhet på grundval av ägande eller hyra. Definitionen motsvarar den definition som anges i 3 § 2 punkten i den gällande axel 2-lagen.

Enligt 9 punkten avses med våtmarksinvestering anläggande av våtmarker som ska skötas, kedjor av små våtmarker samt översvämningssområden och översvämningssplatåer av våtmarkstyp på platser där de är naturligt förekommande, på åkrar som lätt svämmar över och på invallade torrläggningssområden samt upprustning av vattenfåror i enlighet med principerna om naturenlig vattenbyggnad. Definitionen motsvarar den definition som finns i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland.

3 §. Ersättningsformer. I paragrafen föreskrivs det om de ersättningar som överensstämmer med Europeiska unionens landsbygdsförordning, grundar sig på programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland och som ska beviljas med stöd av den föreslagna lagen. Ersättningarna ska i regel beviljas jordbrukare. Enligt 1 mom. 1 punkten ska i artikel 28 i landsbygdsförordningen avsedda stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk, nedan miljöersättning, kunna beviljas med stöd av lagen. Med hjälp av miljöersättningen främjas upprätthållandet av naturens mångfald och jordbrukets vattenvård. Enligt landsbygdsförordningen måste medlemsstaterna ta i bruk miljöersättningen. Närmare bestämmelser om miljöersättningen och förutsättningarna för beviljande av den finns i 5 § i den föreslagna lagen.

Enligt 1 mom. 2 punkten kan man med stöd av lagen bevilja i artikel 31 i landsbygdsförordningen avsett stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar, nedan kompensationsersättning. Med kompensationsersättningen strävar man efter att säkerställa att jordbruksproduktionen kan fortgå på ett för miljön hållbart sätt i nordliga, för jordbruk ogynnsamma naturförhållanden. En fortsatt jordbruksproduktion främjar indirekt också landsbygdsområdenas livskraft och bevarandet av landsbygdens kulturlandskap. Närmare bestämmelser om kompensationser-

sättningen och förutsättningarna för beviljande av det finns i 6 § i den föreslagna lagen.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska i artikel 29 i landsbygdsförordningen avsett stöd för ekologiskt jordbruk, nedan *ersättning för ekologisk produktion*, kunna beviljas med stöd av lagen. Genom ekologisk produktion främjas återvinningen av säkra, organiska gödselmedel, en mer artspecifik skötsel av djur samt växt- och djurarternas mångfald. Ekologisk produktion innebär i regel en mindre belastning på vattendrag och klimat och en större naturlig mångfald än konventionell jordbruksproduktion. Närmare bestämmelser om ersättningen för ekologisk produktion finns i lagens 8 §.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska i artikel 33 i landsbygdsförordningen avsedda stöd för djurens välbefinnande, nedan *ersättning för djurens välbefinnande*, kunna beviljas med stöd av lagen. Ett syfte med ersättningen för djurens välbefinnande är att främja djurens hälsa och välbefinnande. Syftet är dessutom att främja en mer artspecifik skötsel av produktionsdjur och att öka jordbrukarnas medvetenhet om de faktorer som inverkar på djurens välbefinnande. Närmare bestämmelser om ersättningen för djurens välbefinnande och förutsättningarna för beviljande av den finns i lagens 7 §.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska stöd enligt artikel 17.1 d i landsbygdsförordningen för icke-produktiva investeringar, nedan *ersättning för icke-produktiva investeringar*, kunna beviljas med stöd av lagen. Närmare bestämmelser om ersättningen för icke-produktiva investeringar och förutsättningarna för beviljande av den finns i 9 § i den föreslagna lagen.

Enligt 2 mom. kan med stöd av den föreslagna lagen beviljas i artikel 15 i landsbygdsförordningen och i artikel 12 i den horisontella förordningen avsett stöd för rådgivningstjänster, nedan *ersättning för jordbruksrådgivning*. Syftet med rådgivningen är att svara på det behov av rådgivning som jordbrukarna upplever för att främja målen med unionens gemensamma jordbrukspolitik och för att uppnå målen med programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland. Med rådgivningen strävar man efter att öka jordbrukarens kunskaper när det gäller

skötseln av jordbruket inom såväl miljöfrågor som djurens hälsa och välbefinnande, minska jordbrukens klimatpåverkan, förbättra energieffektiviteten och förhindra de risker som klimatförändringen medför. Närmare bestämmelser om ersättningen för jordbruksrådgivning och förutsättningarna för beviljande av den finns i 10 § i den föreslagna lagen.

Enligt 3 mom. kan en åtgärd som är föremål för den ersättning som avses i 1 och 2 mom. beviljas sådan nationelltilläggs finansiering som avses i artikel 82 i landsbygdsförordningen. Ibruktagnings av nationelltilläggs finansiering förutsätter att den ingår i landsbygdsutvecklingsprogrammet och att den har godkänts av kommissionen. Motsvarande bestämmelse finns i 4 § 3 mom. i den gällande axel 2-lagen i fråga om kompensationsersättningen, miljöstödet för jordbruket och stödet för djurens välbefinnande, vilka hör till den lagens tillämpningsområde.

I 4 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om införandet av ersättningsystemet, ersättningsformer, ersättningsområden, ersättningsens maximala storlek och om beviljandet av ersättningar årligen kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Bemyndigandet är förenligt med nuläget. I 4 § 4 mom. i den gällande axel 2-lagen finns bestämmelser om ett relativt brett bemyndigande att utfärda bestämmelser i jämförelse med dessa aspekter. Detaljerade bestämmelser om olika stödformer och årligt beviljande av stöd utfärdas också i dag genom förordning av statsrådet.

4 §. *Allmänna förutsättningar för beviljande av ersättning*. I paragrafen föreskrivs det om de allmänna förutsättningarna för beviljande av de ersättningar som lagen gäller. Närmare bestämmelser om vilka förutsättningar som gäller för de olika ersättningsformerna finns i 5—10 §. I 4 § 1 mom. föreskrivs det om det krav som gäller miljöersättningen, kompensationsersättningen, ersättningen för ekologisk produktion och ersättningen för djurens välbefinnande. Enligt momentet ska en mottagare av ersättning iaktta tvärvillkoren så som de har verkställts nationellt. Kravet på att tvärvillkoren ska iaktas som en förutsättning för de nämnda

ersättningarna grundar sig på artiklarna 28, 29, 30 och 31 i landsbygdsförordningen. Om tvärvillkor bereds som bäst en förordning av statsrådet. I förordningen ingår nationella bestämmelser om iakttagandet av tvärvillkoren enligt de gränser som Europeiska unionens lagstiftning ger. Med hänvisningen i den föreslagna bestämmelsen till landsbygdsförordningens artiklar om tvärvillkor avses iakttagandet av tvärvillkoren sådana de finns i Europeiska unionens lagstiftning kompletterat med nationella bestämmelser. Hänvisningen till landsbygdsförordningens artiklar om tvärvillkor följer praxisen i den gällande axel 2-lagen och till exempel praxisen i lagen om direktstöd.

Enligt 2 *mom.* är en förutsättning för miljöersättningen och ersättningen för ekologisk produktion dessutom att mottagaren av ersättningen iakttar kravet på att hålla jordbruksmarken i skick och minimikraven för användningen av gödselmedel och växtskyddsmedel. Kravet baserar sig på bestämmelserna i artikel 28 och 29 i landsbygdsförordningen.

Enligt 3 *mom.* ska kraven enligt 1 och 2 *mom.* inte tillämpas till den del det är fråga om de genbanksåtgärder som avses i 5 § 6 och 7 *mom.* eller ersättningen för jordbruksrådgivning.

I 4 *mom.* föreskrivs det om det ålderskrav som ska tillämpas på beviljandet av ersättning. Enligt momentet är en förutsättning för godkännande av en förbindelse, ingående av ett avtal och beviljande av ersättning som avses i lagen att den fysiska person som är sökande eller sökandens make är minst 18 år den 31 december det år som föregår stödåret eller det år då förbindelse- eller avtalsperioden började. Det går dock att avvika från ålderskravet, om personen har ingått äktenskap eller bedriver jordbruk som samägare tillsammans med en förälder eller om det finns andra skäl för att göra ett undantag från ålderskravet. Om jordbruk och trädgårdsodling bedrivs av flera jordbrukare eller i form av en sammanslutning, ska minst en jordbrukare, en medlem i sammanslutningen, en delägare eller en bolagsman uppfylla ålderskravet. Den övre åldersgräns på 65 år för stödmottagaren, som det föreskrivs om i 7 § i axel 2-lagen, ska enligt förslaget slopas. I övrigt

motsvarar bestämmelserna i 7 § i den gällande axel 2-lagen.

I 5 *mom.* finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om tvärvillkoren som anses i 1 *mom.*, om kravet på att bevara jordbruksmark enligt 2 *mom.* och om de minimikrav som gäller användning av gödselmedel och växtskyddsmedel samt om användningen av jordbruksmark för andra ändamål än för jordbruksverksamheten och om uttag av jordbruksmark kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 6 *mom.* utfärdas närmare bestämmelser om hur bas- och jordbruksskiften bestäms och minimistorleken för dem genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bemyndigandet är förenligt med 6 § 5 *mom.* i den gällande axel 2-lagen. Bas- och jordbruksskiften hänför sig till specificeringen av stödberättigande areal. Om definitionen av dem föreskrivs också i dag gemensamt på basis av flera lagar om jordbruksstöd, i en förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

5 §. *Miljöersättning.* I paragrafen föreskrivs det om villkoren för miljöersättningen. Enligt det föreslagna 1 *mom.* kan miljöersättning beviljas på basis av en miljöförbindelse, ett miljöavtal eller ett avtal som gäller odling av en ursprungssort, upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter eller bevarande av lantrasers genom. Åtgärdernas exakta innehåll bestäms i enlighet med programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland, och närmare bestämmelser om åtgärdernas innehåll ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 2 *mom.* föreskrivs det om miljöförbindelse. En miljöförbindelse kan ingås av en aktiv jordbrukare. Kravet grundar sig på artikel 28 i landsbygdsförordningen. En jordbrukare ska förbinda sig till gårdsspecifika åtgärder, och jordbrukaren kan dessutom förbinda sig till en eller flera skiftesspecifika åtgärder. De gårds- och skiftesspecifika åtgärdernas innehåll beskrivs i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland, och bestämmelser om deras innehåll utfärdas genom

förordning av statsrådet. För miljöersättning som bygger på ett miljöavtal krävs att jordbrukaren under hela förbindelseperioden har i besittning minst fem hektar stödberättigande åkerareal eller när det gäller miljöersättning för odling av trädgårdsväxter, minst en hektar stödberättigande åkerareal för odling av trädgårdsväxter.

I 3—5 mom. föreskrivs det om miljöavtal. I ett miljöavtal förbinder sig jordbrukaren till skiftesspecifika åtgärder på en åker eller ett annat område eller till uppfödning av lantraser. Ett miljöavtal kan också ingås av en registrerad förening i fråga om åtgärder som gäller skötsel av våtmarker eller landsbygdens mångfald och landskapsvård och av en i 12 kap. i vattenlagen (587/2011) avsedd vattenrättslig sammanslutning i fråga om åtgärder som gäller skötsel av våtmarker. Ett miljöavtal och en miljöförbindelse är oberoende av varandra. Ingående av ett miljöavtal förutsätter därmed inte att en miljöförbindelse ingås. I 3 mom. ingår bestämmelser om kraven på den areal som miljöavtalet gäller. I 4 mom. föreskrivs det om kraven på minimiantal djur som tillämpas på miljöavtal om uppfödning av ursprungsraser.

I paragrafens 6 och 7 mom. föreskrivs det om ingående av avtal som syftar till att bevara genetiska resurser. Enligt 6 mom. kan ett avtal om odling av en ursprungssort ingås av en person som upprätthåller en ursprungssort som är registrerad i en i lagen om handel med utsäde (728/2000) avsedd sortlista för odling av den aktuella sorten. Personen behöver inte passa in i definitionen av en aktiv jordbrukare. Ett avtal om upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter och ett avtal om bevarande av lantrasers genom kan enligt förslaget ingås med den aktör som ansvarar för bevarandet av genetiska resurser. Ingående av avtalen förutsätter att jord- och skogsbruksministeriet har godkänt en åtgärdsplan för bevarande av de genetiska resurserna.

I 8 mom. föreskrivs det om hur länge en förbindelse och ett avtal som avses i paragrafen är i kraft. En miljöförbindelse, ett miljöavtal och ett i 6 och 7 mom. avsett avtal ingås för fem år, varefter de kan förlängas för ett år i taget. Förslaget grundar sig på den bestämmelse i artikel 28.5 i landsbygdsförordningen där det föreskrivs om en period på

fem till sju år, som därefter kan förlängas med kortare perioder.

I 9 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser bland annat om förutsättningarna för beviljande, åtgärder som omfattas av miljöersättningen, ersättningsperiod, finansiering, ersättningsberättigande areal samt om övriga ersättningsvillkor får utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 10 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser om tekniskt utförande av miljöersättningsåtgärderna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Verkställighet av ersättning kräver en rätt detaljerad reglering på förordningsnivå. Tillämpningen av bemyndigandet att utfärda förordning begränsas såväl av bestämmelserna i den föreslagna lagen som av Europeiska unionens lagstiftning. Det föreslagna bemyndigandet följer bestämmelserna om bemyndigandet i den gällande axel 2-lagen som också är relativt breda.

6 §. Kompensationsersättning. I paragrafen föreskrivs det om villkoren för kompensationsersättning. Enligt 1 mom. kan kompensationsersättning beviljas en i lagen om direktstöd och i artikel 9 i Europeiska unionens förordning om direktstöd avsedd aktiv jordbrukare som iakttar villkoren för bidraget på all sin jordbruksmark och som brukar jorden på sin gårdsbruksenhet under bidragsperioden. För bidraget förutsätts att jordbrukaren under bidragstiden besitter minst fem hektar bidragsberättigande jordbruksmark eller om det gäller en gårdsbruksenhet i skärgårdsområdet, tre hektar bidragsberättigande jordbruksmark i skärgårdsområdet. Bestämmelser om bidragsperioden utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 2 mom. kan kompensationsersättningen höjas, om djurtätheten på gårdsbruksenheten är minst 0,35 djurenheter per bidragsberättigande åkerhektar.

Enligt 3 mom. kan nivån på kompensationsersättningen gradvis sänkas om gårdsbruksenheten ökar i storlek.

I 4 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser får utfärdas bland annat om för-

utsättningarna för beviljande av bidrag, bidragsberättigande areal, bidragsperiod, finansiering, bidragets maximistorlek, övriga villkor för bidrag samt om skärgårdsområden. Verkställighet av bidrag kräver relativt detaljerad reglering på förordningsnivå. Tillämpningen av bemyndigandet att utfärda förordning begränsas såväl av bestämmelserna i den föreslagna lagen som av Europeiska unionens lagstiftning. Det föreslagna bemyndigandet följer bestämmelserna om bemyndigandet i den gällande axel 2-lagen som också är relativt breda.

7 §. Ersättning för djurens välbefinnande. I paragrafen föreskrivs det om villkoren för ersättningen för djurens välbefinnande. Enligt *1 mom.* kan ersättning för djurens välbefinnande beviljas en aktiv jordbrukare som binder sig att genomföra minst en åtgärd som främjar djurens välbefinnande. Åtgärdernas innehåll beskrivs i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland, och bestämmelser om deras innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

I *2 mom.* föreskrivs det om det antal djurenheter som är en förutsättning för att ersättning för djurens välbefinnande ska beviljas.

I *3 mom.* ingår bestämmelser om beaktandet av för produktionsformen typiska produktionsavbrott när man beräknar djurantal enligt *2 mom.* Broileruppfödning är till exempel periodvis och djurantalet varierar enligt produktionscykeln.

I *4 mom.* finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser bland annat om beaktandet av för produktionsformen typiska produktionsavbrott när man beräknar minimiantalet djurenheter får utfärdas genom förordning av statsrådet får. Genom förordning får därtill utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning, det maximala ersättningsbeloppet och ersättningsbeloppet per enhet samt om företrädesordning för dem som ansöker om stöd.

Enligt *5 mom.* får närmare bestämmelser om tekniskt utförande av ersättningsåtgärderna utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Verkställighet av ersättning kräver en rätt detaljerad reglering på förordningsnivå. Tillämpningen av bemyndigandet att utfärda förordning begränsas såväl av bestämmelserna i den föreslagna lagen som av Europeiska unionens lagstiftning.

8 §. Ersättning för ekologisk produktion. I paragrafen föreskrivs det om villkoren för ersättningen för ekologisk produktion. Enligt *1 mom.* kan ersättning för ekologisk produktion beviljas för ekologisk produktion eller övergång till ekologisk produktion till en aktiv jordbrukare som ingår en fem år lång förbindelse att bedriva ekologisk produktion eller ekologisk husdjursproduktion och som har anmält sig till kontrollsystemet för ekologisk produktion.

I *2 och 3 mom.* föreskrivs det om den stödberättigande åkerareal eller den djurenhetstättighet som är en förutsättning för att ersättning för ekologisk produktion ska beviljas.

Enligt *4 mom.* kan en förbindelse som gäller ekologisk produktion efter en förbindelseperiod på fem år förlängas för ett år åt gången. Bestämmelserna om förbindelseperioden och förlängningen av den är därmed enhetliga med bestämmelserna om miljöförbindelser och miljöavtal.

I *5 mom.* finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser bland annat om förutsättningarna för beviljande av ersättning, ersättningsberättigande areal, finansiering, det maximala ersättningsbeloppet och ersättningsbeloppet per enhet samt om företrädesordning när man ingår en förbindelse samt om övriga villkor för ersättning får utfärdas genom förordning av statsrådet. Verkställighet av ersättning kräver en rätt detaljerad reglering på förordningsnivå. Tillämpningen av bemyndigandet att utfärda förordning begränsas såväl av bestämmelserna i den föreslagna lagen som av Europeiska unionens lagstiftning. Det föreslagna bemyndigandet följer bestämmelserna om bemyndigandet i den gällande axel 2-lagen som också är relativt breda.

9 §. Ersättning för icke-produktiva investeringar. I paragrafen föreskrivs det om ersättning för icke-produktiva investeringar. Enligt *1 mom.* kan ersättning för icke-produktiva investeringar beviljas en aktiv

jordbrukare, en registrerad förening eller för våtmarksinvesteringar en i 12 kap. i vattenlagen avsedd vattenrättslig sammanslutning. Ersättning för icke-produktiva investeringar kan dessutom beviljas en aktiv jordbrukare eller en registrerad förening för inledande röjning och stängsling av vårdbiotoper och naturlig betesmark. Bestämmelser om åtgärdernas närmare innehåll ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 2 mom. är en förutsättning för ersättning för icke-produktiva investeringar att ett miljöavtal enligt 5 § 3 och 5 mom. i fråga om skötseln av investeringsobjektet ingås efter att investeringen har genomförts.

Enligt 3 mom. gäller för användningen av ersättning för anskaffning av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad vad som föreskrivs i lagstiftningen om offentlig upphandling. Kravet följs av Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning för ickeproduktiva investeringar, ersättningens belopp och övriga villkor för ersättningen utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i 5 § 5 mom. i axel 2-lagen om bemyndigande att utfärda förordningar.

10 §. Ersättning för jordbruksrådgivning. I paragrafen föreskrivs det om villkoren för ersättningen för jordbruksrådgivning. Enligt 1 mom. kan ersättning för jordbruksrådgivning beviljas för jordbruksrådgivning enligt artikel 15 i landsbygdsförordningen och artikel 12 i den horisontella förordningen. Bestämmelser om förfarandet vid val av rådgivare finns i verkställighetslagen.

I 2 mom. föreskrivs det om rådgivningens innehåll.

Enligt 3 mom. betalas ersättningen till rådgivaren, eller om rådgivaren är anställd hos någon, till rådgivarens arbetsgivare.

I 4 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning, ersättningens belopp, rådgivningens innehåll, finansiering och grunderna för bestämmande av ersättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §. Förutsättningar för utbetalning av ersättning. På utbetalningen av ersättning tillämpas verkställighetslagen. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om utbetalning av ersättning endast till den del som det med beaktande av verkställighetslagens bestämmelser är nödvändigt. Förbindelse- eller avtalsperioden för miljöersättningen och ersättningen för ekologisk produktion är fem år. Enligt 1 mom. ska ansökan om utbetalning av dessa ersättningar ske årligen på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt. Med blankett avses en blankett i pappersform eller elektronisk form.

Enligt 2 mom. är en förutsättning för utbetalning av ersättning för jordbruksrådgivning att jordbrukaren har bestyrkt att rådgivningsåtgärden har skett och att ersättningen söks inom sex månader från det att närings-, trafik- och miljöcentralen har fått en förhandsanmäla om rådgivningsåtgärden. Jordbrukarens bestyrkande av att rådgivningen har ägt rum behövs med tanke på tillsynen. Förhandsanmälan till närings-, trafik- och miljöcentralens och ansökan om ersättningen inom sex månader behövs å sin sida med tanke på förvaltningen av de anslag som finns tillgängliga för ersättningen för rådgivningen.

En förutsättning för utbetalning av ersättning är enligt 3 mom. att beloppet av den ersättning som ska betalas ut är minst 100 euro per mottagare eller enskild ersättning.

I 4 mom. föreskrivs om ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av ersättning.

Enligt 5 mom. ska närmare bestämmelser om de grunder som ska användas vid beräkning av den nedre gränsen för ersättningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Enligt 6 mom. kan närmare föreskrifter om förfarandet vid ansökan om ersättning och det förhandsgodkännande som gäller rådgivning ges av Landsbygdsverket.

Bemyndigandet är nödvändigt eftersom förfarandet för ansökan om ersättning kräver i praktiken mer detaljerade bestämmelser och föreskrifter inom de gränser som den nationella lagstiftningen och Europeiska unionens lagstiftning ställer.

12 §. *Ändring, anpassning och överföring av en förbindelse och ett avtal.* I paragrafen föreskrivs det om ändring av de förbindelser och avtal som avses i lagen under deras giltighetsperiod. De villkor som gäller förbindelsernas och avtalens giltighet och ändring av dem grundar sig på bestämmelserna i genomförandeförordningen, vilket gör att det i paragrafen till stor del hänvisas till genomförandeförordningen. Enligt 1 mom. kan en förbindelse, ett miljöavtal eller ett avtal om odling av en ursprungssort som avses i lagen ändras på det sätt som anges i artikel 14.2 i genomförandeförordningen. Enligt den punkten får ändringar göras om ändringen är vederbörligen berättigad med avseende på målen för den ursprungliga förbindelsen. En ändring innebär dock inte att giltighetsperioden för förbindelsen eller avtalet börjar om från början. Enligt 1 mom. kan en förbindelse som gäller ekologisk produktion ändras så att den gäller ekologisk husdjursproduktion. Dessutom kan en förbindelse som gäller ekologisk husdjursproduktion ändras så att den gäller ekologisk produktion om den ekologiska husdjursproduktionens krav på djurtäthet inte längre uppfylls. De föreslagna ändringarna anses tjäna förbindelsens ursprungliga mål på det sätt som avses i artikel 14.2 i genomförandeförordningen. I momentet hänvisas till artikel 15 i genomförandeförordningen när det gäller en ökning av den stödberättigande areal som omfattas av en förbindelse eller ett miljöavtal.

Enligt 2 mom. får avtal som avses i lagens 5 § 7 mom. ändras efter behov när det gäller avtalets åtgärdsplan.

I 3 mom. föreskrivs det om den tidfristen då överföring av en förbindelse eller ett miljöavtal ska sökas. Överföring av en förbindelse eller ett avtal ska sökas inom 15 arbetsdagar från det att ägande- eller besittningsrätten av den areal eller djur som dessa gäller har överförts. Rätten att överföra en förbindelse eller ett avtal bestäms enligt artikel 47 i landsbygdsförordningen samt enligt de bestämmelser som har givits med stöd av landsbygdsförordningen.

I 4 mom. föreskrivs det att en förbindelse, ett miljöavtal eller ett annat avtal som avses i lagen kan anpassas för att beakta ändringar i den lagstiftning som gäller villkoren för er-

sättningen i fråga. Förslaget baserar sig på artikel 48 i landsbygdsförordningen, enligt vilken en sådan översynsklausul ska ingå i lagstiftningen.

I 5 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser om förutsättningarna att ändra, överföra och anpassa en förbindelse eller ett avtal får utfärdas genom förordning av statsrådet. Bemyndigandet att utfärda förordningar behövs eftersom till ändringssituationer kan höra detaljer om vilka man behöver föreskriva inom de relativt stränga gränser som den nationella lagstiftningen och Europeiska unionens lagstiftning ställer. Bestämmelser motsvarar 9 § 6 mom. i den gällande axel 2-lagen.

13 §. *Upphörande av en förbindelse eller ett avtal.* I paragrafen föreskrivs om upphörande av förbindelser och avtal som avses i lagen.

Enligt 1 mom. förfaller en förbindelse eller ett miljöavtal om den stödberättigande arealen på grund av en överföring av förbindelsen eller miljöavtalet blir mindre än den minimiareal som krävs.

I 2 mom. finns bestämmelser om frånträdande av en förbindelse eller ett miljöavtal som avses i lagen under pågående giltighetsperiod. Enligt förslaget är frånträdande möjligt på basis av sådan force majeure eller sådana exceptionella omständigheter som avses i artikel 2.2 i den horisontella förordningen. Innebörden av begreppen force majeure och exceptionella omständigheter bestäms enligt Europeiska unionens lagstiftning och den rättspraxis som gäller den. I lagen hänvisas det för tydlighetens skull till den nämnda bestämmelsen.

Enligt 3 mom. kan ett miljöavtal eller ett annat avtal enligt lagens 5 § hävas om den jordbrukare som har ingått avtalet har hemlighållit någon omständighet av väsentlig betydelse med tanke på avtalet eller lämnat en väsentligen oriktig uppgift om en sådan omständighet, eller om jordbrukaren eller gårdsbruksenhetens senare ägare, på vilken avtalet har överförts, i väsentlig grad bryter mot avtalsvillkoren.

I 4 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser om upphörande av en förbindelse eller ett avtal får utfärdas genom förordning av statsrådet. Bemyndigan-

det att utfärda förordningar behövs eftersom till ändringssituationer kan höra detaljer om vilka man behöver föreskriva inom de relativt stränga gränser som den nationella lagstiftningen och Europeiska unionens lagstiftning ställer. Bestämmelser motsvarar 9 § 6 mom. i den gällande axel 2-lagen.

14 §. Överföring av en rätt enligt stödbeslut om ersättning för icke-produktiva investeringar. Enligt den föreslagna 14 § får en rätt enligt ett beslut om ersättning för icke-produktiva investeringar överföras på någon annan om förutsättningarna för beviljande av ersättning uppfylls och den som får överföringen uppfyller de förutsättningar som gäller mottagare av ersättningen. Bestämmelsen motsvarar 9 a § i den gällande axel 2-lagen.

15 §. Förvägran och sänkning av ersättning. Paragrafen innehåller bestämmelser om förvägran och sänkning av ersättning. Paragrafen motsvarar 10 § i den gällande axel 2-lagen. Den föreslagna bestämmelsen om på vilka grunder ersättningen kan sänkas eller förvägras baserar sig på Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt 1 mom. behöver en förbindelse eller ett avtal inte godkännas och ersättning inte beviljas om förhållanden eller åtgärder, i syfte att få ersättning, har getts en sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte. En förbindelse eller ett avtal behöver inte godkännas och ersättning inte beviljas t.ex. om den som ansöker om ersättning har uppgett felaktiga eller vilseledande uppgifter, hemlighållit omständigheter av väsentlig betydelse med tanke på avtalet eller inte har iakttagit villkoren för förbindelsen eller avtalet. Förslaget innebär att man kan låta bli att godkänna en förbindelse eller ett avtal och låta bli att bevilja ersättning också i det fall att en jordbrukare i det uppenbara syftet att kringgå förutsättningarna för beviljande av stöd eller undvika att iaktta förutsättningarna för beviljande av stöd vidtar åtgärder som gäller ändring av besittningen av en åker eller andra motsvarande åtgärder.

En förbindelse eller ett avtal behöver inte heller godkännas om sökanden under förbindelse- eller avtalsperioden har frånträtt en motsvarande förbindelse eller ett motsvarande avtal och det inte har gått två år sedan förbindelsen eller avtalet frånträdde. Det är då

fråga om en situation där en jordbrukare omedelbart ansöker om en ny förbindelse eller ett nytt avtal som motsvarar eller är av motsvarande typ som en förbindelse eller ett avtal som jordbrukaren tidigare har ingått men som han eller hon har frånträtt före utgången av förbindelse- eller avtalsperioden.

Enligt 2 mom. är det möjligt att minska ersättningen eller lämna ersättningen obetald om detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning eller om mottagaren av ersättningen inte har iakttagit de ersättningsvillkor som grundar sig på förbindelsen eller avtalet.

I 3 mom. finns ett bemyndigande enligt vilket närmare bestämmelser får utfärdas genom förordning av statsrådet i den omfattning som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

16 §. Bevarande av handlingar. Enligt 1 mom. ska den som mottar en ersättning bevara handlingar som gäller villkoren för ersättning enligt denna lag i minst fyra år efter det att förbindelse- eller avtalsperioden upphörde, eller, i fråga om ersättningar som gäller ett år, i fyra år efter utgången av det år då ansökan om ersättning gjordes. Syftet med bestämmelsen är att garantera tillgången till de uppgifter och handlingar som behövs vid tillsynen över ersättningarna så länge som det behövs för tillsynen över att Europeiska unionens lagstiftning iakttas.

Enligt 2 mom. får Landsbygdsverket vid behov meddela närmare föreskrifter om bevarandet av handlingar.

17 §. Avbrytande av utbetalningen av ersättning och återkrav i vissa situationer. I paragrafen föreskrivs det om hur djurskyddsbrott eller djurskyddsförseelser samt djurhållningsförbud inverkar på de ersättningar som beviljas med stöd av lagen och som grundar sig på djurhållning. Dessa ersättningar är ersättningen för djurens välbefinnande, den miljöersättning som betalas ut med stöd av en miljöförbindelse som gäller uppfödning av lantraser, den höjning av kompensationsersättningen som avses i lagförslagets 6 § 2 mom. och den ersättning för ekologisk produktion som betalas ut med stöd av en förbindelse som gäller ekologisk husdjursproduktion. Till sakinnehållet och strukturen motsvarar den föreslagna paragrafen 8 § i lagen om direktstöd.

I *1 mom.* föreskrivs det om en situation där en jordbrukare eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till straff för djurskyddsbrott eller jordbrukaren eller familjemedlemmen har dömts till straff för en djurskyddsförseelse och samtidigt meddelats djurhållningsförbud. Då ska ersättning som grundar sig på djurhållning inte beviljas eller betalas ut för det förbindelse- eller avtalsåret under vilket gärningen har uppdragats i samband med tillsyn. Djurarten ska inte heller beaktas vid beräkningen av det aktuella årets djurantal per hektar enligt de krav på djurtäthet som gäller för ersättningen enligt lagförslaget. Detta krav på djurenhetstäthet gäller också till exempel för kompensationsersättningen i lagförslagets 6 § 2 mom. Bestämmelser om återkrav av utbetalda ersättningar finns i genomförandelagen.

Om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till djurhållningsförbud, ska ersättningen enligt *2 mom.* återkrävas eller inte betalas ut för den djurart som omfattas av förbudet för tiden då djurhållningsförbudet är i kraft och inte heller för tiden mellan gärningsåret och den tidpunkt då den lagakraftvunna domen meddelats. Djurarten ska inte heller beaktas vid beräkningen av djurantal per hektar enligt de krav på djurtäthet som gäller för ersättningen enligt lagförslaget.

Enligt *3 mom.* ska utbetalningen av ersättning som grundar sig på djurhållning avbrytas i fråga om den djurart som omfattas av djurhållningsförbudet och djurarten inte beaktas vid beräkningen av djurtätheter som gäller för ersättningen enligt lagförslaget när åtalsprövning i ärendet har inletts.

18 §. Utlämnande av uppgifter för uppföljning. Paragrafen innehåller bestämmelser om den rätt som den behöriga myndigheten har när det gäller ersättningar att av mottagaren av ersättningen få de nödvändiga utredningar och uppföljningsuppgifter som den behöver för att följa upp ersättningarna och bedöma effekterna. Bestämmelsen baserar sig på artikel 71 i landsbygdsförordning om leverans av uppgifter för uppföljning.

19 §. Tekniskt bistånd. I *19 §* föreskrivs det om användning av tekniskt bistånd vid verk-

ställigheten av ersättningarna på motsvarande sätt som i 22 § i axel 2-lagen. Bestämmelser om tekniskt bistånd finns i artikel 51 i landsbygdsförordningen. Vid användning av tekniskt bistånd ska beaktas vad som någon annanstans i lag föreskrivs om användning av tekniskt bistånd för verkställigheten av stöd som beviljas för utveckling av landsbygden. Bestämmelser om tekniskt bistånd finns i 65 § i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014).

1.2 Lagen om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

1 §. Lagens tillämpningsområde. Det föreslås att den hänvisning till axel 2-lagen som finns i *1 mom.* ändras så att den hänvisar till den föreslagna lagen om vissa programbase-erade ersättningar till jordbrukare.

6 §. Landsbygdsverket. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att Landsbygdsverket ska fatta beslut om den miljöersättning som avses i 5 § i lagen om vissa programbase-erade ersättningar till jordbrukare, när miljöersättningen betalas ut med stöd av ett sådant avtal om upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter eller ett sådant avtal om bevarande av lantrasers genom som avses i 5 § 7 mom. i den lagen.

8 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen. Det föreslås att *1 mom. 1 punkten* ändras så att närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om den miljöersättning som avses i 5 § i lagen om vissa programbase-erade ersättningar till jordbrukare, när miljöersättningen grundar sig på ett miljöavtal som avses i 3 och 5 mom. eller på ett avtal som avses i 6 mom. i den paragrafen.

Det föreslås att *1 mom. 7 punkten* ändras så att närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om den ersättning för jordbruksrådgivning som avses i 10 § i lagen om vissa programbase-erade ersättningar till jordbrukare.

Det föreslås också att det *till 1 mom. fogas nya 8 och 9 punkter*, enligt vilka närings-, trafik- och miljöcentralen ska besluta om den ersättning för ekologisk produktion som avses i 8 § och den ersättning för icke-produktiva investeringar som avses i 9 § i lagen om vissa programbase-erade ersättningar till jordbrukare.

11 §. Kommunen. Det föreslås att *6 punkten* ändras så att kommunen beslutar om den ersättning som avses i 5—7 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare till den del som beslutanderätten inte enligt 6 § 2 mom. eller 8 § i verkställighetslagen tillkommer Landsbygdsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen.

12 §. Myndighetens regionala behörighet. Det föreslås att *2 mom. 2 punkten* ändras så att det i den hänvisas till den miljöersättning som avses i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare och en sådan registrerad förening eller vattenrättslig sammanslutning som avses i 5 § 5 mom. i den lagen.

1.3 Lagen om ändring av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att hänvisningen till axel 2-lagen i *2 mom.* ändras så att den hänvisar till lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare.

2 Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2015.

Genom den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare upphävs axel 2-lagen. Med stöd av den föreslagna övergångsbestämmelsen ska de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet av lagen tillämpas på de ansökningar som är anhängiga vid ikraftträdandet av lagen. I övergångsbestämmelsen föreskrivs det dessutom om omvandling av avtal enligt den gamla lagstiftningen till miljöförbindelser enligt den föreslagna lagen och om tillämpning av den gamla lagstiftningen på sådana avtal som inte innehåller något villkor om anpassning av dem på grund av ändringar i lagstiftningen.

Enligt övergångsbestämmelsen i den föreslagna lagen om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd ska de bestämmelser som gäller före ikraftträdandet tillämpas på ärenden som är anhängiga vid ikraftträdandet av lagen.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Syftet med propositionen är att vid utfärdandet av bestämmelser om vissa ersättningar som ingår i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland uppfylla det krav på utfärdande av bestämmelser i lag som anges i 80 § 1 mom. i grundlagen. Till tillämpningsområdet för den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare hör ersättningar som delvis finansieras med medel från Europeiska unionen, och i lagen föreskrivs det om de centrala villkoren för ersättningarna. I det nämnda lagförslaget ingår flera bemyndiganden, som kan utnyttjas vid utfärdande av närmare bestämmelser om ibruktagande av ersättningarna, förutsättningarna för beviljande och utbetalning av ersättning, villkoren för ersättningarna och de förfaranden som ska användas vid verkställigheten av ersättningarna. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepaxis (GrUU 47/2001 rd och GrUU 25/2005 rd) fäst uppmärksamhet vid att användningen av de bemyndiganden som anknyter till stödssystemen i praktiken begränsas av Europeiska unionens lagstiftning om stöd och statsstöd som delvis finansieras med gemenskapens medel och riksdagens beslut om anslagen i statsbudgeten, anslagens användningsändamål och andra budgetmotiveringar. Vid utfärdande av närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande och utbetalning av delfinansierad ersättning, sänkning och förvägran av ersättning samt utbetalning av ersättning begränsas utnyttjandet av bemyndigandet till stor del av bestämmelserna i landsbygdsförordningen och andra Europeiska unionens rättsakter. Det är möjligt att bevilja de ersättningar som ingår i propositionen endast om det i statsbudgeten har avsatts behövliga medel för ersättningar.

I propositionen ingår bestämmelser där det föreslås att Landsbygdsverket ska ha rätt att meddela föreskrifter. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan även andra myndigheter än republikens president, statsrådet och ministerierna bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver

att den sker genom lag eller förordning. Bemyndigandet ska i ett sådant fall vara exakt avgränsat. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis (GrUU 35/2005 rd och GrUU 48/2005 rd) i fråga om behörigheten att meddela föreskrifter fäst uppmärksamhet vid föreskrifternas målgrupp och innehåll. Särskilda skäl för att föreskriva om behörighet att meddela föreskrifter har förelegat närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Landsbygdsverkets behörighet att meddela föreskrifter har i propositionen begränsats till att gälla närmare bestämmelser om den blankett som ska användas vid ansökan om utbetalning, det förfarande som ska iakttas vid ansökan om ersättning samt bevarandet av handlingar. Landsbygdsverkets behörighet att meddela föreskrifter följer i övrigt av bestämmelserna i verkställighetslagen. Den föreslagna behörigheten att meddela föreskrifter är nödvändig för styrningen av de administrativa förfaranden som hör samman med ersättningarna. Blanketternas innehåll och kravet på bevarande av handlingar bestäms till stor del utifrån Europeiska unionens lagstiftning.

I 12 § i den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare föreskrivs det om giltigheten och ändring av de avtal och förbindelser som avses i lagen. En del av ersättningarna enligt den föreslagna lagen grundar sig på dessa förbindelser och avtal, och de föreslagna bestämmelserna är därmed av väsentlig betydelse för ställningen för mottagarna av ersättning. I landsbygdsförordningen och verkställighetsförordningen finns exakta bestämmelser om dessa förbindelsers och avtals giltighet och möjligheten att ändra dem. I de bestämmelser som före-

slås i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare hänvisas det därmed till stor del till Europeiska unionens bestämmelser i fråga, och till vissa delar preciseras den nationella tolkningen av dessa bestämmelser för att en tydlig och enhetlig tillämpning av bestämmelserna ska säkerställas. Riksdagens grundlagsutskott krävde i samband med behandlingen av axel 2-lagen att motsvarande bestämmelser i fråga om stöden enligt den lagen utfärdas genom lag och inte genom förordning av statsrådet, vilket då hade föreslagits (GrUU 43/2006 rd). Således föreslås det också nu att det till väsentliga delar föreskrivs om frågan på lagnivå i den mån som det med beaktande av Europeiska unionens lagstiftning är möjligt och behövligt.

I 16 § i den föreslagna lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare föreskrivs det om avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning, om en jordbrukare eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till straff för djurskyddsbrott, eller om de har dömts till straff för djurskyddsförseelse och i samband med det också har meddelats djurhållningsförbud. Den föreslagna paragrafen är likartad med 18 § i den gällande axel 2-lagen, och det föreslås inga sådana ändringar i paragrafen som har någon inverkan på bedömningen av bestämmelsens grundlagsenlighet. Till sakinnehållet och strukturen motsvarar bestämmelsen dessutom bestämmelserna i 8 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket.

Statsrådet anser att de föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana åtgärder enligt programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland som avses i artikel 15, 17.1 d, 28, 29, 31 och 33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005, nedan *landsbygdsförordningen*, samt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, nedan *den horisontella förordningen*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *förordningen om direktstöd* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009,

2) *administrationsförordningen* kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr

1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor,

3) *genomförandeförordningen* kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), samt om införande av övergångsbestämmelser,

4) *aktiv jordbrukare* en aktiv jordbrukare som avses i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013),

5) *make* jordbrukarens äkta make och personer som lever under äktenskapsliknande förhållanden i enlighet med 7 § 3 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992),

6) *familjemedlem* jordbrukarens make och en person som lever varaktigt i jordbrukarens hushåll och som är släkt med jordbrukaren eller med jordbrukarens make i rakt upp- eller nedstigande led eller som är make till en sådan person,

7) *jordbruksmark* jordbruksmark enligt artikel 2.1 f i landsbygdsförordningen,

8) *gårdsbruksenhet* en produktionsenhet som en jordbrukare leder och som används för jordbruk samt bildas av en eller flera fastigheter eller delar av fastigheter eller av en eller flera produktionsbyggnader med mark och som är funktionellt och ekonomiskt självständig och förvaltas som en helhet på grundval av ägande eller hyra,

9) *våtmarksinvestering* anläggande av våtmarker som ska skötas, kedjor av små våtmarker samt översvänningsområden och översvänningsplåtar av våtmarkstyp på

platser där de är naturligt förekommande, på åkrar som lätt svämmar över eller på invallade torrläggingsområden, samt upprustning av vattenfåror i enlighet med principerna om naturenlig vattenbyggnad.

3 §

Ersättningsformer

Med stöd av denna lag kan f enligt landsbygdsförordningen beviljas som:

- 1) stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28 (*miljöersättning*),
- 2) stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar enligt artikel 31 (*kompensationsersättning*),
- 3) stöd för ekologiskt jordbruk enligt artikel 29 (*ersättning för ekologisk produktion*),
- 4) stöd för djurens välbefinnande enligt artikel 33 (*ersättning för djurens välbefinnande*),
- 5) stöd för icke-produktiva investeringar enligt artikel 17.1 d (*ersättning för icke-produktiva investeringar*).

Med stöd av denna lag kan dessutom beviljas i artikel 15 i landsbygdsförordningen och i artikel 12 i den horisontella förordningen avsett stöd för rådgivningstjänster (*ersättning för jordbruksrådgivning*).

För en åtgärd som är föremål för ersättning som avses i 1 och 2 mom. kan beviljas sådan nationell tilläggsfinansiering som avses i artikel 82 i landsbygdsförordningen.

Bestämmelser om ibruktagande av ersättning, ersättningsformer, ersättningsområden, ersättningens maximibelopp samt beviljande av ersättning ärligen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Allmänna förutsättningar för ersättning

Den som mottar en ersättning enligt 3 § 1 mom., med undantag för den ersättning för icke-produktiva investeringar enligt 3 § 1 mom. 5 punkten, ska iaktta de tvärvillkor som avses i artikel 91—95 i den horisontella förordningen.

En förutsättning för miljöersättning och ersättning för ekologisk produktion är dessutom att den som får ersättningen iakttar det krav på att hålla jordbruksmark i skick som avses i artikel 4.2 a i förordningen om direktstöd samt de minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel som avses i artiklarna 28.3 och 29.2 i landsbygdsförordningen.

Kraven enligt 1 och 2 mom. tillämpas inte till den del det är fråga om ett avtal som avses i 5 § 6 och 7 mom. eller om den ersättning för jordbruksrådgivning som avses i 10 §.

En förutsättning för godkännande av en sådan förbindelse, ingående av ett sådant avtal och beviljande av en sådan ersättning som avses i denna lag är att den fysiska person som är sökande eller sökandens make är minst 18 år den 31 december det år som föregår stödåret eller det år då förbindelse- eller avtalsperioden började. En förbindelse av en person under 18 år kan dock godkännas, med denne kan ingås ett avtal och denne kan beviljas ersättning, om han eller hon har ingått äktenskap, bedriver jordbruk som samägare tillsammans med en förälder eller om det finns andra särskilda skäl att avvika från ålderskravet. Om jordbruk och trädgårdsodling bedrivs av flera jordbrukare eller i form av en sammanslutning, är en förutsättning för beviljande av stöd att minst en jordbrukare, en medlem i sammanslutningen, en delägare eller en bolagsman uppfyller ålderskravet.

Närmare bestämmelser om de krav som avses i 1 och 2 mom. samt om användning av jordbruksmark för något annat än jordbruksverksamhet och om uttag av jordbruksmark ur jordbruksanvändning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om hur bas- och jordbruksskiften bestäms och minimistorleken för dem utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

5 §

Miljöersättning

Miljöersättning kan beviljas på basis av följande förbindelser eller avtal:

1) en miljöförbindelse som gäller genomförande av åtgärder som omfattas av miljöersättningen,

2) ett miljöavtal som gäller iakttagande av villkoren för miljöersättning på det område som avtalet gäller eller ett miljöavtal som gäller uppfödning av lantraser,

3) ett avtal som gäller odling av en ursprungssort, ett avtal som gäller upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter eller ett avtal som gäller bevarande av lantrasers genom.

En miljöförbindelse kan ingås av en aktiv jordbrukare. Jordbrukaren ska förbinda sig till gårdsspecifika åtgärder som ska genomföras på åkrarna. En jordbrukare kan dessutom förbinda sig till en eller flera skiftesspecifika åtgärder. En förutsättning för beviljande av miljöersättning som baserar sig på en miljöförbindelse är att jordbrukaren under hela förbindelseperioden i sin besittning har minst fem hektar ersättningsberättigande åkerareal eller, om det är fråga om miljöersättning som hänför sig till odling av trädgårdsväxter, minst en hektar ersättningsberättigande åkerareal där det odlas trädgårdsväxter.

Ett miljöavtal kan ingås av en aktiv jordbrukare. I ett miljöavtal förbinder sig jordbrukaren till skiftesspecifika åtgärder på en åker eller ett annat område eller till uppfödning av lantraser. En förutsättning för beviljande av miljöersättning är att den areal som avtalet gäller är minst 0,30 hektar. Ett miljöavtal om upprätthållande av tran-, gås- och svanåkrar ska gälla en areal på minst fem hektar. Den som har ingått ett miljöavtal ska ha det område som avtalet gäller i sin besittning under hela avtalsperioden. Ett avtal kan ingås om en arrenderad åkerareal eller en annan arrenderad areal, förutsatt att arrendeavtalet är i kraft hela avtalsperioden.

Det krav på minimiareal som anges i 3 mom. gäller inte miljöersättningen till den del det är fråga om ett miljöavtal som gäller uppfödning av lantraser. En förutsättning för ingående av ett miljöavtal som gäller uppfödning av lantraser och beviljande av miljöersättning med stöd av avtalet är att mottagaren av ersättningen under hela den period som ersättningen gäller i sin besittning har

1) 0,9 djurenheter, när det är fråga om lamm eller getter,

2) 1 djurenhet, när det är fråga om nötkreatur,

3) 2 djurenheter, när det är fråga om hästar, eller

4) 20 djur, när det är fråga om höns och tuppar av lantras.

Ett miljöavtal kan också ingås av en registrerad förening i fråga om åtgärder som gäller skötsel av våtmarker eller landsbygdens mångfald eller landskapsvård, och av en i 12 kap. i vattenlagen (587/2011) avsedd vattenrättslig sammanslutning i fråga om åtgärder som gäller skötsel av våtmarker.

Ett avtal om odling av en ursprungssort kan ingås av en person som upprätthåller en ursprungssort som är registrerad i en i 5 § i lagen om handel med utsäde (728/2000) avsedd sortlista för odling av sorten i fråga.

Ett avtal om upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter kan ingås med den aktör som ansvarar för bevarandet av växtgenetiska resurser. Ett avtal om bevarande av lantrasers genom kan ingås med den aktör som svarar för bevarandet av djurgenetiska resurser. Ett villkor för godkännande av avtalet är att en åtgärdsplan för bevarande av de genetiska resurserna har godkänts av jord- och skogsbruksministeriet.

En miljöförbindelse som avses i denna paragraf och ett miljöavtal samt ett i 6 och 7 mom. avsett avtal ingås för fem år, varefter de kan förlängas för ett år i taget.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning, åtgärder som omfattas av miljöersättningen, att frångå och byta åtgärder, ersättningsperiod, finansiering, ersättningsberättigad bransch, definitionen av annat område eller annan areal enligt 3 mom., områden som ersättningen riktas till, det maximala ersättningsbeloppet och ersättningsbelopp per enhet samt höjning och sänkning av ersättningsbeloppet per enhet, miljöavtal och deras villkor, företrädesordning vid ingående av förbindelser och avtal, åtgärder för bevarande av jordbrukets genetiska resurser och beloppet av ersättningen för det, åtgärdsplanens innehåll samt övriga villkor för ersättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser utfärdas om det tekniska genomförandet av åtgärder som omfattas av miljöersättningen på en gårdsbruks-

enhet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Kompensationsersättning

Kompensationsersättning kan beviljas en aktiv jordbrukare som iakttar villkoren för bidraget på all sin jordbruksmark och som brukar jorden på sin gårdsbruksenhet under bidragsperioden. En förutsättning för beviljande av bidraget är att jordbrukaren under den tid som bidraget gäller i sin besittning har minst fem hektar ersättningsberättigande jordbruksmark eller, om det är fråga om en gårdsbruksenhet som ligger i ett skärgårdsområde, tre hektar ersättningsberättigande jordbruksmark på skärgårdsområde.

Kompensationsersättningen kan höjas, om djurtätheten på gårdsbruksenheten är i genomsnitt minst 0,35 djurenheter per ersättningsberättigande åkerhektar.

Nivån på kompensationsersättningen kan sänkas gradvis om gårdsbruksenheten ökar i storlek.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning, areal som berättigar till ersättning, ersättningsperiod, finansiering, lokal differentiering av bidraget, grunderna för höjning av kompensationsersättningen och höjningens storlek, djurenheter, beräkning av genomsnittlig djurtäthet, gradvis sänkning av bidraget på basis av gårdsbruksenhetens storlek, det maximala ersättningsbeloppet och ersättningsbeloppet per enhet, höjning och sänkning av ersättningsbeloppet per enhet, övriga villkor för ersättningen samt skärgårdsområdena får utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Ersättning för djurens välbefinnande

Ersättning för djurens välbefinnande kan beviljas en aktiv jordbrukare som ingår en förbindelse att genomföra minst en åtgärd som främjar djurens välbefinnande.

En förutsättning för ersättning för djurens välbefinnande är att mottagaren av ersätt-

ningen under hela den period som ersättningen gäller i sin besittning har åtminstone

1) 15 djurenheter i genomsnitt, när det är fråga om ersättning som betalas för nötkreatur eller svin,

2) 5 djurenheter i genomsnitt, när det är fråga om ersättning som betalas för får eller getter,

3) 14 djurenheter, när det är fråga om ersättning som betalas för höns,

4) 70 djurenheter, när det är fråga om ersättning som betalas för broiler, eller

5) 60 djurenheter, när det är fråga om ersättning som betalas för kalkoner.

Vid beräkningen av det djurantal som avses i 2 mom. ska produktionsavbrott som är typiska för produktionsformen beaktas.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning, det maximala ersättningsbeloppet och ersättningsbeloppet per enhet, finansiering, höjning och sänkning av ersättningsbeloppet per enhet, företrädesordning för dem som ansöker om ersättning, djurenheter, beräkning av djurenheter och det beaktande av produktionsavbrott som avses i 3 mom. samt övriga villkor för ersättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om det tekniska genomförandet av åtgärder som omfattas av ersättningen på en gårdsbruksenhet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet

8 §

Ersättning för ekologisk produktion

Ersättning för ekologisk produktion kan beviljas för ekologisk produktion eller övergång till ekologisk produktion till en aktiv jordbrukare som ingår en fem år lång förbindelse att bedriva ekologisk produktion eller ekologisk husdjursproduktion och som har anmält sig till kontrollsystemet för ekologisk produktion.

En förutsättning för beviljande av ersättning för ekologisk produktion som betalas på basis av en förbindelse som gäller ekologisk produktion är att jordbrukaren under hela förbindelseperioden i sin besittning har minst fem hektar ersättningsberättigande åkerareal eller, om det är fråga om ekologisk produk-

tion som hänför sig till odling av trädgårdsväxter, minst en hektar ersättningsberättigande åkerareal där det odlas trädgårdsväxter.

En förutsättning för beviljande av ersättning för ekologisk produktion som betalas med stöd av en förbindelse som gäller ekologisk husdjursproduktion är att jordbrukaren under hela förbindelseperioden i sin besittning och i ekologisk husdjursproduktion har i genomsnitt minst 0,3 djurenheter per förbindelsehektar som berättigar till ersättning för ekologisk husdjursproduktion.

En förbindelse som avses i 1 mom. kan efter en förbindelseperiod på fem år förlängas för ett år i taget.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning för ekologisk produktion, areal som berättigar till ersättning, finansiering, det maximala ersättningsbeloppet och ersättningsbeloppet per enhet, höjning och sänkning av ersättningsbeloppet per enhet, företrädesordning vid ingående av förbindelser, djurenheter, beräkning av genomsnittlig djurtäthet och övriga villkor för ersättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Ersättning för icke-produktiva investeringar

Ersättning för icke-produktiva investeringar kan beviljas en aktiv jordbrukare, en registrerad förening eller en i 12 kap. i vattenlagen avsedd vattenrättslig sammanslutning för en våtmarksinvestering. Ersättning för icke-produktiva investeringar kan dessutom beviljas en aktiv jordbrukare eller en registrerad förening för inledande röjning och stängsling av vårdbiotoper och naturlig betesmark.

En förutsättning för beviljande av ersättning för icke-produktiva investeringar är att det i fråga om skötseln av investeringsobjektet ingås ett i 5 § 3 och 5 mom. avsett avtal, som ska gälla en areal på minst 0,30 hektar.

Bestämmelser om användning av ersättning för anskaffning av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad finns i lagstiftningen om offentlig upphandling.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning för icke-produktiva investeringar, ersättningsens be-

lopp och övriga villkor för ersättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Ersättning för jordbruksrådgivning

Ersättning för jordbruksrådgivning kan beviljas för jordbruksrådgivning enligt artikel 15 i landsbygdsförordningen och artikel 12 i den horisontella förordningen.

Rådgivning kan ges om tvärvillkor, krav som gäller förgröningsstöd, motverkande av klimatförändringen och anpassning till den samt om naturens mångfald, vattenvård och markskydd, innovationer, miljöersättningen, bevarande av jordbruksmark, ekologisk produktion, växtskydd och integrerad bekämpning, produktionsdjurens välbefinnande och hälsa, effektiviserad energianvändning och förnybar energi och om andra faktorer i anslutning till miljöeffektivitet.

Ersättning betalas till en rådgivare som är godkänd i enlighet med 45 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) eller, om rådgivaren är anställd hos någon, till rådgivarens arbetsgivare.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av ersättning för jordbruksrådgivning, ersättningsens belopp, rådgivningens innehåll, finansieringen och grunderna för fastställande av ersättningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Förutsättningar för utbetalning av ersättning

En förutsättning för utbetalning av miljöersättning och ersättning för ekologisk produktion är att den som tar emot ersättningen årligen sänder den myndighet som beviljar ersättningen en betalningsansökan på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt. Uppgifterna kan lämnas på en blankett också i elektronisk form. Som ersättning för icke-produktiva investeringar och som miljöersättning som betalas på basis av ett i 5 § 7 mom. avsett avtal betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar den beviljade ersättningsens belopp.

En rådgivare ska till närings-, trafik- och miljöcentralen överlämna en förhandsanmäla om rådgivning. En förutsättning för utbetalning av ersättning för jordbruksrådgivning är att jordbrukaren har bestyrkt att rådgivningsåtgärden har vidtagits och att ersättningen söks inom sex månader från förhandsanmälan.

En förutsättning för utbetalning av ersättning är att beloppet av den ersättning som ska betalas ut för förbindelse-, avtals- eller ersättningsåret är minst 100 euro per mottagare och enskild ersättning.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för utbetalning av ersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om de grunder som ska användas vid beräkning av den nedre gränsen för ersättningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om ersättning och den förhandsanmälan som avses i 2 mom. får meddelas av Landsbygdsverket.

12 §

Ändring, anpassning och överföring av förbindelser och avtal

En förbindelse, ett miljöavtal eller ett i 5 § 6 mom. avsett avtal om odling av en ursprungssort kan ändras på det sätt som anges i artikel 14.2 i genomförandeförordningen. En förbindelse som gäller ekologisk produktion kan ändras så att den gäller ekologisk husdjursproduktion. En förbindelse som gäller ekologisk husdjursproduktion kan ändras så att den gäller ekologisk produktion, om den ekologiska husdjursproduktionens krav på antal djurenheter per hektar inte längre uppfylls. En förbindelse eller ett miljöavtal kan ändras genom att ersättningsberättigande areal läggs till under de förutsättningar som anges i artikel 15 i genomförandeförordningen.

Den åtgärdsplan för upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter eller bevarande av lantrasers genom som avses i 5 § 7 mom. får ändras.

Överföring av en förbindelse eller ett miljöavtal eller en del av dem ska sökas inom 15 arbetsdagar från det att ägande- eller besittningsrätten av den areal eller djur som dessa gäller har överförts.

En förbindelse, ett miljöavtal eller ett annat i 5 § avsett avtal kan anpassas på det sätt som anges i artikel 48 i landsbygdsförordningen för att beakta ändringar i den lagstiftning som gäller villkoren för ersättningen i fråga. Om mottagaren av ersättningen inte godkänner anpassningen, förfaller förbindelsen, miljöavtalet eller andra i 5 § avsedda avtal utan att den ersättning som redan har betalats ut återkrävs.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för ändring, överföring och anpassning av en förbindelse eller ett avtal får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Upphörande av förbindelser och avtal

En förbindelse eller ett miljöavtal som avses i denna lag förfaller, om den ersättningsberättigande arealen på grund av en överföring av förbindelsen eller miljöavtalet blir mindre än den minimiareal som krävs.

En förbindelse, ett miljöavtal eller ett annat i 5 § avsett avtal kan frånträdas under pågående giltighetsperiod i situationer som innebär sådan force majeure eller sådana exceptionella omständigheter som avses i artikel 2.2 i den horisontella förordningen.

Ett miljöavtal eller ett annat i 5 § avsett avtal kan hävas, om mottagaren av ersättning har hemlighållit någon omständighet av väsentlig betydelse med tanke på avtalet eller lämnat en väsentligen oriktig uppgift om en sådan omständighet, eller om jordbrukaren eller gårdsbruksenhetens senare ägare, på vilken avtalet har överförts, i väsentlig grad bryter mot avtalsvillkoren.

Om en förbindelse eller ett avtal upphör, tillämpas på återkrav lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013).

Närmare bestämmelser utfärdas om förutsättningarna för frånträde från en förbindelse eller ett avtal får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Överföring av en rätt enligt stödbeslut om ersättning för icke-produktiva investeringar

Den rätt till ersättning som följer av ett beslut om ersättning för icke-produktiva investeringar får överföras på någon annan, om förutsättningarna för beviljande av ersättning uppfylls och den som får överföringen uppfyller de förutsättningar som gäller mottagare av ersättningen.

15 §

Förvägran och sänkning av ersättning

En förbindelse eller ett avtal anligt denna lag behöver inte godkännas och ersättning behöver inte beviljas, om förhållanden eller åtgärder, i syfte att få ersättning, har getts en sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte. En förbindelse eller ett avtal behöver inte heller godkännas, om sökanden under förbindelse- eller avtalsperioden har frånträtt en motsvarande förbindelse eller ett motsvarande avtal och det inte har gått två år sedan förbindelsen eller avtalet frånträdde.

Ersättningen kan minskas eller lämnas obetald, om detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning eller om mottagaren av ersättningen inte har iakttagit de ersättningsvillkor som grundar sig på förbindelsen eller avtalet. Det belopp med vilket ersättningen minskas påverkas av hur allvarlig, omfattande, varaktig och återkommande försummelsen av ersättningsvillkoren är.

Närmare bestämmelser om grunderna för sänkning och förvägran av ersättning samt det belopp med vilket ersättningen minskas utfärdas genom förordning av statsrådet i den omfattning som krävs i Europeiska unionens lagstiftning.

16 §

Bevarande av handlingar

Den som mottar en ersättning ska bevara handlingar, anteckningar och intyg som gäller villkoren för ersättning enligt denna lag

och som inte sänds till den myndighet som beviljar ersättningen i minst fyra år efter det att förbindelse- eller avtalsperioden upphörde, om det är fråga om ersättning som avses i 5 eller 8 §. Om det är fråga om någon annan ersättning som betalas ut med stöd av denna lag, ska mottagaren bevara motsvarande handlingar i fyra år efter utgången av det år då ansökan om ersättning gjordes.

Närmare föreskrifter om bevarandet av handlingar får meddelas av Landsbyggsverket.

17 §

Avbrytande av utbetalningen av ersättning och återkrav i vissa situationer

Om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till straff för djurskyddsbrott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen (39/1889) eller om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till straff för en djurskyddsförseelse enligt 54 § i djurskyddslagen (247/1996) och samtidigt meddelats djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i strafflagen, ska ersättning som beviljas med stöd av denna lag och som grundar sig på djurarten inte beviljas eller betalas för djurarten i fråga för det förbindelse- eller avtalsår under vilket gärningen har uppdragats i samband med tillsyn. Djurarten beaktas inte heller för året i fråga vid beräkning av de i denna lag angivna kraven på djurantal per hektar för ersättningarna.

Om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till djurhållningsförbud, ska ersättning som beviljas med stöd av denna lag och som grundar sig på djurhållning inte beviljas eller betalas för den djurart som omfattas av förbudet för den tid då djurhållningsförbudet är i kraft och inte heller för tiden mellan gärningsåret och den tidpunkt då den lagakraftvunna domen meddelats. Djurarten beaktas inte heller vid beräkning av de i denna lag angivna kraven på djurantal per hektar för ersättningarna.

Utbetalningen av ersättning som betalas med stöd av denna lag och som grundar sig på djurhållning ska avbrytas för djurarten i fråga och djurarten i fråga ska inte beaktas vid beräkning av de i denna lag angivna kraven på djurantal per hektar för ersättningarna, om åtalsprövning i ett ärende som gäller ett brott eller en förseelse som avses i 1 mom. har inletts.

18 §

Utlämnande av uppgifter för övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen har rätt att av den som mottar en ersättning få utredningar och övervakningsuppgifter som behövs för övervakningen och utvärderingen av effekterna.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Tekniskt bistånd

I fråga om användning av tekniskt bistånd enligt artikel 51 i landsbygdsförordningen för att verkställa stöd enligt denna lag föreskrivs särskilt.

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006).

21 §

Övergångsbestämmelse

På ansökningar som har blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Avtal om miljöspecialstöd för jordbruket i enlighet med lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd som är i kraft vid ikraftträdandet av denna lag omvandlas till i denna lag avsedda miljöförbindelser, miljöavtal eller förbindelser som gäller ekologisk produktion, om avtalet innehåller ett villkor om anpassning av avtalet på grund av ändringar i lagstiftningen. Avtalet om miljöspecialstöd för jordbruket upphör då att gälla. Om mottagaren av stödet inte godkänner omvandlingen, förfaller avtalet om miljöspecialstöd utan att mottagaren blir skyldig att återbetala stödet.

På avtal om miljöspecialstöd för jordbruket i enlighet med lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd som är i kraft vid ikraftträdandet av denna lag och som inte innehåller något villkor om anpassning av avtalet på grund av ändringar i lagstiftningen, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

2.

Lag**om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) den svenska språkdräkten i rubriken för 1 § och 1 § 1 mom., 6 § 2 mom., 8 § 1 mom. 1 och 7 punkten, 11 § 1 mom. 6 punkten och 12 § 2 mom. 2 punkten, av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 40/2014, samt *fogas* till 8 § 1 mom. nya 8 och 9 punkter som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), nedan *lagen om direktstöd*, på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), nedan *lagen om nationella stöd*, samt på verkställigheten av ärenden som gäller de stöd som avses i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (/). Bestämmelser om förvaltningen av de program och medel som hänför sig till ersättning som avses i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare finns i lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden (27/2014).

6 §

Landsbygdsverket

Landsbygdsverket beslutar om det transportbidrag som avses i 6 § 2 punkten i lagen om nationella stöd samt om den miljöersättning som avses i 5 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare när ersättningen grundar sig på ett sådant avtal om upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter eller ett sådant avtal om bevarande av lantrasers genom som avses i 7 mom. i den paragrafen. På handläggningen

av ärendet vid Landsbygdsverket tillämpas denna lag.

8 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om

1) beviljande av den miljöersättning som avses i 5 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare när ersättningen grundar sig på ett miljöavtal som avses i 3 och 5 mom. eller på ett avtal som avses i 6 mom. i den paragrafen,

7) den ersättning för jordbruksrådgivning som avses i 10 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

8) den ersättning för ekologisk produktion som avses i 8 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

9) beviljande av den ersättning för icke-produktiva investeringar som avses i 9 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare.

11 §

Kommunen

Kommunen beslutar om

6) beviljande av ersättning som avses i 5—7 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, om inte Landsbygds-

verket är behörig enligt 6 § 2 mom. i denna lag eller närings-, trafik- och miljöcentralen är behörig enligt 8 § 1 mom. 1 punkten.

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Trots det som föreskrivs i 1 mom. är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde

2) det område som avtalet gäller finns, om den som ansöker om ett miljöavtal är en sådan registrerad förening eller vattenrättslig sammanslutning som avses i 5 § 5 mom. i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

Denna lag träder i kraft den 20 . På ärenden som har inletts vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 34/2014, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas inte på direkta stöd och bidrag som beviljas jordbruket och trädgårdsodlingen och som helt finansieras av Europeiska unionen och inte heller på stöd som beviljas på grundval av lagen om finan-

siering av landsbygdsnäringsar (329/1999), lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007), lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsar (45/2000), skoltlagen (253/1995), lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014) eller lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 25 september 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Jord- och skogsbruksminister *Petteri Orpo*

*Bilaga
Parallelltext*

2.

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) den svenska språkdräkten i rubriken för 1 § och 1 § 1 mom., 6 § 2 mom., 8 § 1 mom. 1 och 7 punkten, 11 § 1 mom. 6 punkten och 12 § 2 mom. 2 punkten, av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 40/2014, samt *fogas* till 8 § 1 mom. nya 8 och 9 punkter som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), nedan *lagen om direktstöd*, på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), nedan *lagen om nationella stöd*, samt på verkställigheten av ärenden som gäller de stöd som avses i lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006), nedan *axel 2-lagen*. På förvaltningen av de program och medel som hänför sig till stöd som avses i *axel 2-lagen* tillämpas bestämmelserna i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006).

6 §

Landsbygdsverket

Landsbygdsverket beslutar om det transportbidrag som avses i 6 § 2 punkten i lagen om nationella stöd. På handläggningen av ärendet vid Landsbygdsverket tillämpas be-

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), nedan *lagen om direktstöd*, på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), nedan *lagen om nationella stöd*, samt på verkställigheten av ärenden som gäller de stöd som avses i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (/). *Bestämmelser om förvaltningen av de program och medel som hänför sig till ersättning som avses i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare finns i lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden (27/2014).*

6 §

Landsbygdsverket

Landsbygdsverket beslutar om det transportbidrag som avses i 6 § 2 punkten i lagen om nationella stöd *samt om den miljöersättning som avses i 5 § i lagen om vissa pro-*

stämmelserna i denna lag.

grambaserade ersättningar till jordbrukare när ersättningen grundar sig på ett sådant avtal om upprätthållande av klonarkiv för ursprungsväxter eller ett sådant avtal om bevarande av lantrasers genom som avses i 7 mom. i den paragrafen. På handläggningen av ärendet vid Landsbygdsverket tillämpas denna lag.

8 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om

1) beviljande av det miljöspecialstöd för jordbruket och det stöd för icke-produktiva investeringar som avses i 4 § i axel 2-lagen,

7) beviljande av stöd för energihanteringstjänster.

8 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om

1) beviljande av den miljöersättning som avses i 5 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare när ersättningen grundar sig på ett miljöavtal som avses i 3 och 5 mom. eller på ett avtal som avses i 6 mom. i den paragrafen,

7) den ersättning för jordbruksrådgivning som avses i 10 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

8) den ersättning för ekologisk produktion som avses i 8 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

9) beviljande av den ersättning för icke-produktiva investeringar som avses i 9 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare.

11 §

Kommunen

Kommunen beslutar om

6) beviljande av stöd som avses i 4 § i axel 2-lagen, om inte behörigheten enligt 8 § 1 mom. 1 punkten i denna lag tillkommer närings-, trafik- och miljöcentralen.

11 §

Kommunen

Kommunen beslutar om

6) beviljande av ersättning som avses i 5–7 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, om inte Landsbygdsverket är behörig enligt 6 § 2 mom. i denna lag eller närings-, trafik- och miljöcentralen är behörig enligt 8 § 1 mom. 1 punkten.

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Trots det som föreskrivs i 1 mom. är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde

2) det område som avtalet gäller finns, om den som ansöker om avtal om miljöspecialstöd för jordbruket är en sådan registrerad förening som avses i 4 § 2 mom. i axel 2-lagen,

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Trots det som föreskrivs i 1 mom. är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde

2) det område som avtalet gäller finns, om den som ansöker om *ett miljöavtal* är en sådan registrerad förening *eller vattenrättslig sammanslutning* som avses i 5 § 5 mom. i *lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare*,

Denna lag träder i kraft den 20 . På ärenden som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
